

DE STER

94E JAARGANG

NUMMER 11

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

NOVEMBER 1994

D 20720 E

DE STER

NOVEMBER 1994

Op de omslag:

'Het priesterschap is het gezag en de macht door God aan mensen op aarde verleend om namens Hem te handelen. Wanneer we de bevoegdheid van het priesterschap op de juiste wijze uitoefenen, doen we wat Hij zou doen als Hij aanwezig zou zijn', schrijft president Packer in een artikel over de beginselen van priesterschapstbestuur (zie bladzijde 14).

Omslagfoto: Matt Reier.

ARTIKELEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM HET GROTE SYMBOOL VAN ONS LIDMAATSCHAP PRESIDENT HOWARD W. HUNTER	2
EEN STOFFIGE FOTO ALMA YANIRA GONZÁLEZ	8
EEN DANKBAAR HART CAROLYN WRIGHT	10
WAT IEDERE OUDERLING – EN OOK IEDERE ZUSTER – DIENT TE WETEN PRESIDENT BOYD K. PACKER	14
HET EVANGELIE BELEVEN IN EEN WERELDKERK: DERDE INTERNATIONALE WEDSTRIJD BEELDENDE KUNSTEN	32
EEN GRONDSLAG VAN GELOOF DEANNE WALKER	40

VOOR DE JONGEREN

VOOR EN NA HET ONGEVAL TYLER WILKINSON	26
VRAAG EN ANTWOORD HOE KAN IK DE INFLUISTERINGEN VAN DE GEEST ONDSCHIEDEN VAN MIJN EIGEN GEDACHTEN?	28
IK KWAM TOT HET BESEF DAT CHRISTUS VAN MIJ HIELD JESSI RAMSEY	48

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN	1
HUISBEZOEKBOODSCHAP PRIESTERSCHAPSZEGENS ONTVANGEN	25

DE KINDERSTER

VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON MORONI EN DE BANIER DER VRIJHEID	2
OP ONDERZOEK UIT EEN EEUW GENEALOGIE REBECCA M. TAYLOR	4
VEEL PLEZIER!	7
VAN VRIEND TOT VRIEND OUDERLING LINO ÁLVAREZ	8
PARTICIPATIEPERIODE ZENDELINGEN VERKONDIGEN VREDE JUDY EDWARDS	10
VERHAAL BROEDER TALMANS TAART ALMA J. YATES	12

DE STER

November 1994 94e jaargang Nummer 11

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Howard W. Hunter
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland

Adviseurs:

William R. Bradford, Spencer J. Condie,
John H. Groberg

Redacteuren: Rex D. Pinegar, Joe J. Christensen

Hoofd afdeling leerplannen: Ronald L. Knighon

Hoofd kerkelijke tijdschriften: Brian K. Kelly

Internationale tijdschriften:

Zakelijk redacteur: Marvin K. Gardner
Assistent: R. Val Johnson
Adjunct-redacteur: David Mitchell
Assistent-redacteur: DeAnne Walker
Rooster: Maryann Martindale
Leidingsgereed art-director: M. Masato Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Vormgeving: Sharrl Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CPB: Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 034-02-402 60
Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1994 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in Duitsland

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoaans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitaans en Thais; en eens per kwartaal in het Bulgaars, IJslands, Russisch, Tjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 10.00 a year. USD 1.00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DESTER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.

Abonnementenadministratie

Administratie: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 03402-53804

Abonnementsprijen

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatieformulier (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Verschijnt twaalf maal per jaar

94991 120

Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

WOORDEN VAN DE PROFETEN

Het is geweldig de *Liahona* (Spaanstalig) te mogen ontvangen en de woorden van onze hedendaagse apostelen en profeten te kunnen lezen in dit fijne tijdschrift. Ik ben dankbaar voor de mensen die de publicatie ervan mogelijk maken. Ik weet dat we door de boodschappen van de profeten, zieners en openbaarders leiding van onze Hemelse Vader ontvangen. De ervaringen die erin beschreven worden, zijn mij vaak van groot nut geweest en hebben mij als voorbeeld gediend. Daardoor heb ik een groter begrip gekregen van onze zending in dit leven, en het is een manier om dichter bij de Heer te komen.

Juan Domingo Tablares Aliaga

Wijk Satélite Noord

Ring El Alto Satélite (Bolivia)

VOORTDURENDE TROOST

Als trouw lezer wil ik mijn gevoelens van blijdschap en tevredenheid uitspreken over *A Liahona* (Portugeestalg). De artikelen zijn altijd een troost voor mij precies op de momenten dat ik dat nodig heb. Vooral de geïnspireerde boodschappen van het Eerste Presidium vind ik erg fijn. Het is ook goed om over andere heiligen te lezen, te weten dat de kerk groeit en dat wij niet alleen staan in ons getuigenis van het evangelie van Jezus Christus.

Cargarde Lopes Barboa

Rio de Janeiro (Brazilië)

KRACHT ONTVANGEN IN HAÏTI

Er zijn geen woorden voor hoe blij ik ben u te schrijven. Ik ben geabonneerd op *L'Etoile* (Fransstalig) en heb al vaak over gebeurtenissen gelezen die in andere landen plaatsvonden. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om u de groeten over te brengen van de mormonen in de Gemeente St. Marc (Haïti). Een

groot aantal van ons vernieuwt ieder jaar zijn abonnement.

Ik ben tien jaar lid van de kerk. Sinds ik lid ben geworden, ben ik altijd, ondanks vele moeilijkheden, actief gebleven. Ik ben nu gemeentepresident en vind het geweldig om de Heer zo te kunnen dienen, vooral wat ik samen met de geweldige jeugd in mijn gemeente mag doen. Voor mij is *L'Etoile* een bron van kracht en geestelijke steun, en ik lees er veel nuttige boodschappen in.

Julien Osmick

Gemeente St. Marc

District Port-au-Prince Noord (Haïti)

KRACHT UIT VOORBEELDEN

Ik heb altijd al willen vertellen wat ik vind van het tijdschrift *A Liahona* (Portugeestalg). Het is geweldig. De voorbeelden van leden van de kerk in andere landen geven mij kracht en ik leer ervan. De opbouwende boodschappen van de profeten en leiders verschaffen mij kennis, vertrouwen en een getuigenis van de waarachtigheid van het evangelie. Voor gezinsbijeenkomsten zoek ik boodschappen uit die ons helpen onze verbonden met de Heiland te vernieuwen. Er staan altijd boodschappen in die de houding van de mensen in de hele wereld ten opzichte van het evangelie ten goede kunnen veranderen.

Olga Estella Justy de Freitas Padilha

Gemeente Alvorada

Ring Fortaleza (Brazilië)

NOOT VAN DE REDACTIE

Wij hebben grote waardering voor onze trouwe lezers, en wij nodigen u uit ons uw brieven, artikelen en verhalen toe te sturen. Het maakt niet uit in welke taal. Vermeld uw volledige naam, adres, wijk of gemeente en ring of district. Ons adres is: International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA.

Het grote symbool van ons lidmaatschap

President Howard W. Hunter

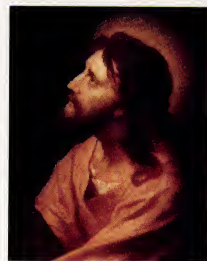
Toen ik tot dit heilig ambt geroepen werd, hebben alle leden van de kerk de uitnodiging ontvangen om de tempel des Heren te verheffen tot het grote symbool van hun lidmaatschap en tot de verheven plaats van hun heilige verbonden.

Wanneer ik nadenk over de tempel, denk ik aan de volgende woorden:

‘De tempel is een plaats van onderricht waar fundamentele waarheden over het koninkrijk van God geopenbaard worden. Het is een plaats van vrede waar men zijn gedachten kan richten op de dingen van de geest en de wereldse zorgen opzij kan zetten. In de tempel sluiten wij verbonden dat wij de wetten van God zullen gehoorzamen en ontvangen wij beloften die reiken tot in de eeuwigheid, altijd op voorwaarde van getrouwheid’ (*The Priesthood and You*, Melchizedek Priesthood Lessons – 1966, Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1966, blz. 293).

De Heer zelf heeft in zijn openbaringen aan ons de tempel verheven tot het grote symbool voor de leden van de kerk. Denk aan de instelling en het rechtsheden gedrag waar de Heer ons op wees toen Hij de heiligen in Kirtland door middel van de profeet Joseph Smith raad gaf in verband met de bouw van een tempel. Die raad geldt nog altijd:

‘Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis,

De tempel is een plaats van schoonheid, een plaats van openbaring, een plaats van vrede. Hij is het huis des Heren. Hij is de Here heilig. Ook voor ons moet hij heilig zijn.

ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God' (Leer en Verbonden 88:119). Weerspiegelen onze verlangens en ambities inderdaad een dergelijke houding en gedrag?

We hebben geen enkel geschiedkundig verslag dat wijst op tempelbouw in de oude of de nieuwe wereld gedurende de lange periode van afval die vooraf is gegaan aan de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in deze laatste dagen. Het priesterschap, dat toch essentieel is bij tempelverordeningen, bestond niet meer op aarde. Na de herstelling van het evangelie door middel van een profeet des Heren, die daartoe speciaal was voorbereid, en de oprichting van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, werden opnieuw tempels gebouwd in goddelijke opdracht.

Ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

'De geïnspireerde bouw en het juiste gebruik van tempels is een van de grote bewijzen voor de goddelijke oorsprong van het werk des Heren. (...) Waar tempels gevestigd zijn en de geest van openbaring rust op diegenen die daarin werkzaam zijn, zal men het Godsvolk kunnen aantreffen; waar ze niet gevestigd zijn, worden noch de kerk, noch het koninkrijk, noch de waarheid des hemels aangetroffen' (*Mormon Doctrine*, 2e uitgave, Salt Lake City: Bookcraft, 1966, blz. 781).

Tempels zijn heilig omdat zij een symbool zijn van de intiemste omgang tussen God en diegenen die de hoogste en heiligste verordeningen van het heilige priesterschap ontvangen. In de tempels worden namelijk aardse en hemelse dingen verenigd. In een brief van de apostel Paulus aan de heiligen in Efeze, doet hij een belangwekkende uitspraak over de tijd waarin wij leven, dat er met name in Christus een vereniging zou plaatsvinden van alle aardse en hemelse dingen:

'Door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen (...) om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten' (Efeziërs 1:9-10).

De leerstelling dat de hele schepping uiteindelijk in Christus verenigd zal worden, is het hoofdthema van de brief van Paulus. De aardse dingen zullen uiteindelijk verenigd worden met de hemelse dingen. Het grote gezin van God zal dan verenigd worden door de verlossende verordeningen van het evangelie. Tempels zijn er om plaatsvervangend werk voor de doden en verordeningen voor de levenden te verrichten.

De vraag hoe wij in ons leven gezegend worden door tempelbezoek heeft ouderling John A. Widtsoe van het Quorum der Twaalf als volgt beantwoord:

'Het tempelwerk (...) biedt ons de geweldige gelegenheid om onze geestelijke kennis en kracht op peil te houden. (...) Het machtig perspectief van de eeuwigheid wordt ons in de heilige tempel duidelijk uitgelegd; het bestaan wordt er voorgesteld vanaf zijn oneindig begin tot aan zijn eindeloos einde; en het drama van het eeuwige leven wordt er voor onze ogen ontvouwd. Dan kan ik duidelijker zien welke plaats ik inneem in het heelal en in de doeleinden van God. Ik ben beter in staat om de plaats die mij toekomt, in te nemen, en de meer alledaagse verplichtingen in mijn leven in een juister perspectief te plaatsen, afzonderlijk te overwegen en zo te organiseren dat de minder belangrijke dingen mij niet zullen ontmoedigen of mij het visioen benemen van de grotere dingen die God gegeven heeft' (zie Conference Report, april 1922, blz. 97-98).

Laten wij eens nadenken over enkele beloften die de Heer in verband met de tempel gedaan heeft en over de levenshouding die wij dienen aan te nemen om in aanmerking te komen voor die beloften:

'En voor zoverre Mijn volk een huis voor Mij bouwt in de naam des Heren, en niets onreins er in toelaat, opdat het niet worde verontreinigd, zal Mijn heerlijkheid er op rusten;

'Ja, en Mijn aanwezigheid zal daar zijn, want Ik zal het binnengaan, en alle reinen van harte, die het zullen binnengaan, zullen God zien.

'Doch indien het wordt verontreinigd, zal Ik het niet binnengaan, en zal Mijn heerlijkheid er niet zijn, want Ik wil geen onheilige tempelen binnengaan.

'En ziet nu, indien Zion deze dingen doet, zal het voor-

Ik hoop dat ieder volwassen lid die zegen waardig is en een geldige tempelaanbeveling heeft, zelfs als de tempel niet dichtbij is en geregeld bezoek niet tot de mogelijkheden behoort.

spoedig zijn en zich uitbreiden, en zeer heerlijk, zeer groot en zeer vreselijk worden.

‘En de natión der aarde zullen haar eren, en zeggen: Zion is zekerlijk de stad van onze God, en Zion kan voorzeker niet vallen, noch uit haar plaats worden bewogen, want God is daar, en de hand des Heren is daar;

‘En Hij heeft bij de sterkte van Zijn macht gezworen om haar zaligheid en haar burcht te zijn.

‘Daarom, voorwaar, aldus zegt de Here: Laat Zion zich verheugen, want dit is Zion: DE REINEN VAN HARTE; laat Zion zich daarom verheugen, terwijl alle goddelozen zullen treuren’ (Leer en Verbonden 97:15–21).

Wat een geweldige belofte aan ons, als volk! Wat een symbol voor ons – individueel, als gezin, en als volk – dat de Heer ons de reinen van harte noemt!

Laten we eens de heerlijke leerstellingen in ogenschouw nemen die in het geweldige inwijdingsgebed van de Kirtland-tempel voorkomen, een gebed waarvan Joseph Smith zegt dat hij het door openbaring ontvangen heeft. Het is een gebed dat ons individueel, als gezin, en als volk tot zegen blijft, vanwege de priesterschapsmacht die de Heer ons heeft gegeven om in zijn heilige tempels te gebruiken.

De profeet Joseph Smith smeekte God daarin als volgt: ‘En nu, Heilige Vader, bidden wij U ons, Uw volk, met uw genade bij te staan; (...) dat wij in Uw ogen waardig mogen worden bevonden om een vervulling te verkrijgen van de beloften die Gij ons, Uw volk, hebt gemaakt in de ons gegeven openbaringen;

‘Opdat Uw heerlijkheid op Uw volk moge rusten, (...)

‘En wij bidden U, Heilige Vader, dat Uw dienstknechten van dit huis mogen uitgaan, gewapend met Uw macht, en dat Uw naam op hen zal mogen zijn, en Uw heerlijkheid rondom hen, en Uw engelen hen mogen bewaren;

‘En dat zij in waarheid van deze plaats buitengewoon grote en heerlijke tijdingen tot de einden der aarde mogen brengen, opdat zij mogen weten, dat dit Uw werk is, en dat Gij Uw hand hebt uitgestrekt, ter vervulling van hetgeen Gij bij monde der profeten aangaande de laatste dagen hebt gesproken. (...)

‘Wij bidden U voor Zion meerdere ringen aan te wijzen (...) opdat de vergadering van Uw volk met grote macht en heerlijkheid moge voortgaan, opdat Uw werk in gerechtigheid moge worden verkort. (...)

‘En mogen alle verspreide overgeblevenen van Israël, die naar de einden der aarde zijn verdreven, tot een kennis der waarheid komen, in de Messias geloven, van verdrukking worden verlost en zich voor Uw aangezicht verheugen. (...)

‘Gedenk Uw ganse kerk, o Here, met al haar geslachten en al hun naaste verwanten, met al hun zieken en lijdenden, met alle armen en zachtmoedigen der aarde; opdat het koninkrijk, dat Gij zonder handen hebt opgericht, een grote berg moge worden en de ganse aarde vullen; (...)

‘Opdat wij, wanneer de bazuin voor de doden zal schallen, in de wolk zullen worden opgenomen om U te ontmoeten, opdat wij immer met de Here mogen zijn’ (Leer en Verbonden 109:10–12, 22–23, 59, 67, 72, 75).

Is er ooit een volk geweest dat dergelijke inspirerende en heerlijke beloften ontvangen heeft! Geen wonder dan dat de Heer verlangt dat zijn volk zich concentreert op zijn voorbeeld en zijn tempels. Geen wonder ook dat Hij gezegd heeft dat Hij zich in zijn heilig huis ‘in barmhartigheid aan [zijn] volk zal openbaren’ (Leer en Verbonden 110:7).

De Heer verlangt waarlijk dat zijn volk zich laat motiveren door de tempel. Het diepste verlangen van mijn hart is dat ieder lid van de kerk het waardig is naar de tempel te gaan. Ik hoop dat ieder volwassen lid die zegen waardig is en een geldige tempelaanbeveling heeft, zelfs als de tempel niet dichtbij is en geregeld bezoek niet tot de mogelijkheden behoort.

Laten we de tempel bezoeken en liefhebben. Laten wij ons naar de tempel haasten, zo vaak als tijd, middelen en omstandigheden dat toelaten. Laten we niet alleen voor onze voorouders gaan, maar ook voor eigen bestwil, voor heiligheid en veiligheid binnen die geheiligde en gewijde muren. De tempel is een plaats van schoonheid, een plaats van openbaring, een plaats van vrede. Hij is het huis des Heren. Hij is de Here heilig. Ook voor ons moet hij heilig zijn.

Het behaagt de Heer wanneer onze jeugd waardig is om naar de tempel te gaan en daar plaatsvervangend gedoopt wordt voor diegenen die de gelegenheid niet hebben gehad om tijdens dit leven de verordening van de doop te ontvangen. Het behaagt de Heer dat wij, wanneer wij naar de tempel gaan, daar zelf verbonden met Hem sluiten en als een echtpaar en een gezin aan elkaar verzegeld worden. Ook behaagt het de Heer dat wij naar de tempel gaan en diezelfde verlossende verordeningen verrichten voor hen die overleden zijn. Velen van hen wachten vol verlangen op de voltrekking van die verordeningen.

Maar we kunnen de tempel alleen een symboolfunctie voor ons toekennen als wij dat zelf verlangen. We moeten zodanig leven dat we het waardig zijn om naar de tempel te gaan. We moeten de geboden van onze Heer onderhouden. Als wij de Meester, en zijn voorbeeld en leer, tot het hoogste voorbeeld voor ons eigen leven nemen, zullen we het niet moeilijk vinden om ons voor te bereiden op de tempelgang, en om in ieder facet van ons leven beginselvast en trouw te zijn. Wij zullen ons immers verbonden hebben tot één heilige standaard van gedrag en geloof. Of we ons nu thuis bevinden of zaken doen, nog naar school gaan of die tijd al lang achter ons hebben liggen, of we alleen zijn of samen met honderden andere mensen,

Laten wij ons naar de tempel haasten, zo vaak als onze omstandigheden dat toelaten. Laten wij niet alleen voor onze voorouders gaan, maar ook voor eigen bestwil, en voor de heiligheid en veiligheid die we binnen die gewijde muren kunnen ervaren.

onze koers is duidelijk en onze normen zullen genoegzaam bekend zijn.

Waar het uiteindelijk om gaat is de kracht om zich aan zijn principes te houden, om integer en vol geloof volgens zijn overtuiging te leven. Die toewijding aan ware beginselen – in ons persoonlijk leven, bij ons thuis en in ons gezin, en op alle plaatsen waar wij andere mensen ontmoeten en beïnvloeden – is wat God uiteindelijk van ons vraagt. Het vereist volledige, diepgewortelde, eeuwige getrouwheid aan de beginselen waarvan wij weten dat ze waar zijn en die weerspiegeld worden in de geboden die God gegeven heeft. Als wij volledig trouw zijn aan de beginselen van de Heer, zullen wij altijd waardig zijn om naar de tempel te gaan, en zullen de Heer en zijn heilige tempel de grote symbolen zijn van ons discipelschap. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. In de tempel sluiten wij verbonden dat wij de wetten van God zullen gehoorzamen en ontvangen wij beloften die reiken tot in de eeuwigheid, altijd op voorwaarde van getrouwheid, en doen wij hetzelfde plaatsvervangend voor de doden.
2. In zijn openbaringen aan de profeet Joseph Smith heeft de Heer van de tempel het grote symbool van het lidmaatschap van zijn kerk gemaakt.
3. De Heer verlangt dat zijn volk graag naar de tempel gaat.
4. President Hunter moedigt ieder volwassen lid aan een tempelaanbeveling waardig te zijn en in zijn bezit te hebben, ook al is de tempel niet dichtbij.

Een stoffige foto

Alma Yanira González

Toen mijn zus, Estella Torres, in verwachting was van haar tweede kind, leed ze aan diabetes, zwangerschapsvergiftiging en hoge bloeddruk. Ze besefte dat ze werkelijk kon sterven. Hoewel ze in El Salvador was geboren, woonde ze toen in Salt Lake City. Ze werd daar naar het ziekenhuis gebracht en herstelde, maar was de eerste dagen toch erg neerslachtig. Ze voelde zich eenzaam en depressief zonder familieleden om haar heen. Op een morgen vroeg een aardige verpleegster, die merkte dat mijn zus met een accent sprak, uit welk land ze kwam.

'El Salvador,' antwoordde Estella.

'O,' zei de verpleegster, 'ik ben 35 jaar geleden in El Salvador op zending geweest.'

'Kunt u zich nog namen van mensen of plaatsen herinneren?' vroeg mijn zus. 'Misschien hebt u mijn grootmoeder wel gekend. Ze heette Amanda Ernestina.'

'Namen kan ik me niet meer herinneren. Maar ik heb een oude foto van één van de kerkleden die ik kende. Ik breng die morgen mee.'

Toen de verpleegster de foto liet zien en Estella zag dat het werkelijk de foto van onze lieve grootmoeder was, was ze werkelijk in de wolken. Op de foto stond een nogal bleke, kleine vrouw. Haar lange haar werd omhooggehouden door een kammetje; die haarstijl was vroeger erg populair in de kleinere stadjes van El Salvador.

Twee zendelingzusters uit de Verenigde Staten waren op een dag naar het huis van mijn grootmoeder gekomen en hadden haar een exemplaar van het Boek van Mormon gegeven. Ze dachten dat ze niet geïnteresseerd was in de kerk, want ze beantwoordde hun vragen slechts door te knikken of haar hoofd te schudden. Toen ze de volgende dag echter terugkwamen, merkten ze dat zij was begonnen het boek te lezen en dat ze alle vragen die ze stelden, kon beantwoorden. Een paar dagen later werd ze een van de eerste bekeerlingen in El Salvador. Ze is haar hele leven een trouw lid geweest.

Mijn zus en ik koesteren al onze jeugdherinneringen aan onze grootmoeder, of het nu het maken van een wandelstok uit een bezemsteel was, of eten van haar heerlijke chocolade, of op zondag hand in hand met haar naar de kerk lopen.

Grootmoeder schreef ook gedichten en componeerde lofzangen, en was een groot voorbeeld van gehoorzaamheid aan de wet van tiende. Ze kweekte bloemen en verkocht die op de markt; van de opbrengst bewaarde ze het deel dat de Heer toebehoorde in een kleine plastic portemonnee. Ze was bijzonder geestelijk ingesteld en onderwees het evangelie aan al haar gezinsleden. Toen mijn vader zich op een keer tegen haar verzettede, zei ze hem dat hij op een dag zijn getuigenis zou geven vanaf het spreekgestoelte.

'Dat zult u nooit meemaken,' antwoordde hij. Maar uiteindelijk gingen zowel hij als mijn moeder, en ook wij, op een voltijdzending in verschillende delen van de wereld, zoals in El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Uruguay en Spanje.

Grootmoeder was een verlegen en rustige vrouw, een voorbeeld van toewijding, geduld en onzelfzuchtigheid. Een paar dagen voor ze aan kanker stierf, zei ze rustig tegen mijn moeder: 'Ik zie dat de deuren openstaan.'

'Nee, ik heb ze dichtgedaan,' antwoordde mijn moeder.

'Ik bedoel ook niet die deuren,' zei ze, 'ik kan de bediening van engelen zien.' Een paar dagen later overleed ze in haar slaap; zij ging over die drempel.

De ervaring met die stoffige foto is voor mijn zus en mezelf het stille bewijs dat grootmoeder zich na vijftiendertig jaar nog steeds om haar kleinkinderen bekommert en ons van achter de sluier blijft liefhebben. Terwijl Estella die foto in haar hand hield en dacht aan grootmoeders liefde, was ze dolgelukkig. Ik kan diezelfde liefde voelen telkens als ik terugdenk aan mijn dappere pionier-grootmoeder. □

Ik zat achter twee tienermeisjes in de bus. Eén van hen was boos omdat haar ouders niet de jurk konden kopen die ze zo graag wilde hebben. Ze vond haar tweede keus niet echt mooi.

'Mama was echt boos omdat ik geen "dankjewel" had gezegd', klaagde ze. 'Ik weet niet waarvoor ik van haar nou "dankjewel" moest zeggen!'

Ondankbaar kind, dacht ik.

Niet zo lang daarna overpeinsde ik de belofte van 'een zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn om die te ontvangen' (3 Nephi 24:10). Hoewel ik altijd mijn tiende betaald had en mijn andere verplichtingen was nagekomen, had ik niet het gevoel overstelpt te zijn met zegeningen. Eigenlijk had ik het gevoel dat ik weinig had om dankbaar voor te zijn.

Plotseling schoot mij de ervaring in de bus in gedachten. Ik was ook een ondankbaar kind geweest. Toen, eerst als een straatje maar daarna uitgroeiend tot een stortvloed, werd ik me sterk bewust van de zegeningen die ik had ontvangen. Van kleine, alledaagse zegeningen tot de grote zegening van de verzoening, waren alle gaven die God mij had geschonken zowel overvloedig als wonderbaarlijk. De vensters des hemels waren al die tijd open geweest. Ik had het alleen nog niet gemerkt. Mijn ziel werd met zo'n dankbaarheid vervuld dat het lichamenlijk haast niet te dragen was.

Die avond begreep ik voor het eerst dat, wanneer dankbaarheid onze harten vult, er geen plaats is voor droefheid. Geluk, besloot ik, hangt niet af van het vervullen van al onze harte-

wensen. Geluk hangt in grote mate af van onze bewaamheid om ons dankbaar te voelen voor de overvloed die we al hebben.

Maar hoe moet het nu als we ons niet dankbaar voelen? Is het niet huichelen om gevoelens uit te drukken die we niet werkelijk voelen? Inderdaad. Maar er zijn manieren om dankbaarheid te ontwikkelen. De opvatting dat gevoelens spontaan opkomen zonder dat we er zelf iets aan doen is onjuist. Door studie en gebed en eigen ervaring heb ik geleerd dat we zelf iets kunnen doen om ons anders te gaan voelen. Wij kunnen ons vermogen tot dankbaarheid ontwikkelen.

Hier volgen een aantal eenvoudige oefeningen die mij hebben geholpen om meer dankbaarheid te ontwikkelen.

Een dankbaar hart

Carolyn Wright

FOTOGRAF: STEVE BUNDERSON;
GEPOSEERD DOOR MODELLEN

HOE WE DANKBAARHEID KUNNEN ONTWIKKELEN

1. Tel uw zegeningen. Bewustzijn is de eerste stap tot het ontwikkelen van dankbaarheid. Bisschop Henry B. Eyring wees erop dat de Heilige Geest ons, wanneer wij in geloof onze zegeningen tellen, vaak nog andere zegeningen in gedachten zal brengen (zie *De Ster*, januari 1990, blz. 11). Heel wat van onze belangrijkste zegeningen hebben al zo lang deel van ons leven uitgemaakt dat we misschien zijn vergeten dat het gaven zijn. Hoe vaak denken wij er bijvoorbeeld aan dat ons fysieke lichaam een zegen is waar we als geestkinderen vurig naar verlangden?

Op een dag overpeinsde een zuster de rijkdom die muziek in haar leven bracht. Plotseling werd ze overstelpt door gevoelens van dankbaarheid voor die eeuwige wetten die ons in staat stellen om van muziek te genieten. Daarbij voelde ze bijzondere waardering voor de techniek van muziekregistratie, die ons de kans geeft om naar muziek te luisteren zonder dat de uitvoerenden aanwezig zijn, een voorrecht dat we pas tijdens de laatste generaties hebben kunnen genieten.

2. Erken beproevingen als zegeningen. Het klinkt misschien vreemd dat we ziekte, sociale beroering, natuurrampen en droevige gebeurtenissen als zegeningen moeten zien. Maar hoe vaak hebben we mensen niet hun getuigenis horen geven over de groei die ze hebben ervaren door het meemaken van periodes van uitdaging en beproeving?

Sommigen hebben verondersteld dat alleen zij die ongehoorzaam zijn, beproefd worden. Maar de Schriften maken ons duidelijk dat zelfs de nederigen en gehoorzamen met tegenspoed te maken krijgen. Ervaring is een gewel-

dige leraar, en soms kunnen onze moeilijkste ervaringen onze beste leraren zijn (zie *Leer en Verbonden* 122:7).

Misschien is dat wel de reden waarom ons wordt geboden om voor alle dingen te danken (zie *Efeziërs* 5:20). Sommige zegeningen komen op een pijnlijke manier. Maar de Heer heeft beloofd dat 'hij, die alle dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden verheerlijkt' (*Leer en Verbonden* 78:19).

3. Voed zorgvuldig ieder gevoel van dankbaarheid, hoe klein het ook is. Een dankbare houding aankweken lijkt veel op het verzorgen van het zaad van geloof. Wanneer we de eerste kleine uitloper voeden, zal die eens uitgroeien tot een prachtige, vruchtbare boom (zie *Alma* 32:27–37). Ik merk dat, wanneer ik onmiddellijk mijn dank uit op het ogenblik dat ik me eerst bewust word van een zegening, ik mijn gevoel van dankbaarheid daardoor versterk.

4. Bestudeer uw patriarchale zegeningen. Te vaak herkennen we de gaven niet die specifiek aan ons zijn gegeven. Onze patriarchale zegen kan ons helpen om die persoonlijke gaven te herkennen en te waarderen. Het lezen van onze zegen kan ons ook helpen de menselijke neiging te vermijden waardoor we onze eigen gaven verachten en die welke aan anderen zijn gegeven, gaan negeren.

5. Lees *Mosiah* 2:19–25. Vaak voel ik een geest van dankbaarheid wanneer ik deze schrifttekst lees. Deze duidelijke en krachtige woorden van koning Benjamin doen mij eraan denken hoezeer wij voor alles van de Heer afhankelijk zijn, zelfs voor ons bestaan.

6. Schrijf uw zegeningen op. Wanneer wij onze zegeningen in een dagboek opschrijven, helpt ons dat om onze gedachten daarop te richten. En het stelt ons in staat om later op onze zegeningen terug te kijken wanneer wij ze misschien vergeten zijn. Ook ande-

Geluk hangt niet af van het verkrijgen van alles wat ons hart verlangt. Geluk hangt voor een groot deel af van hoe dankbaar wij ons kunnen voelen voor de overvloed die we reeds hebben.

ren zouden er baat bij kunnen hebben. President Spencer W. Kimball zei eens: 'Dagboeken zijn een manier om onze zegeningen te tellen en om deze zegeningen te inventariseren voor ons nageslacht' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, bez. Edward L. Kimball, Salt Lake City: Bookcraft, 1982, blz. 349).

7. Uit uw dankbaarheid tegenover uw Hemelse Vader. Bij ons persoonlijk gebed herinnert de Heilige Geest ons vaak aan de zegeningen die wij over het hoofd hebben gezien. Gebeden in het openbaar kunnen ook een openbaring zijn. Ik heb geleerd om goed te luisteren wanneer anderen bidden. Soms vestigen ze de aandacht op zegeningen die aan mijn aandacht ontsnapt waren. Sommige gebeden die de meeste invloed op mij hebben gehad, waren gebeden die bijna uitsluitend op zegeningen geconcentreerd waren.

8. Uit uw dankbaarheid tegenover anderen. Er is ons gezegd dat, wanneer onze Hemelse Vader ons wil zegenen, Hij vaak deze zegeningen geeft door middel van iemand anders – een vriend of vriendin, een ouder, een kerkleider, een onderwijzer. Door onze dank te uiten aan deze vertegenwoordigers van de liefde van de Heer jegens ons, bereken we twee belangrijke dingen: het herinnert ons aan de vriendelijke en zorgzame wijze waarop zij ons van dienst zijn geweest, en het brengt onze harten nader tot elkaar.

9. Betaal een eerlijke tiende. De basis van dankbaarheid is het begrip dat alles wat wij hebben van God

komt. Door Hem een tiende van ons inkomen terug te geven, erkennen wij deze waarheid.

10. Overwin hindernissen die dankbaarheid in de weg staan. Soms worden, ongeacht wat wij doen, gevoelens van dankbaarheid onderdrukt door een geest van bitterheid of neerslachtigheid. In dergelijke gevallen zou ons depressief gevoel gebaseerd kunnen zijn op iets waar we weinig controle over hebben. Mensen die aan klinische depressies lijden, bijvoorbeeld, hebben professionele hulp nodig om verlichting te vinden voor hun negatieve gevoelens.

DE KRACHT VAN DANKBAARHEID

Ouderling James E. Talmage heeft eens gezegd: 'God verlangt dankbaarheid, lof en aanbidding, niet omdat Hijzelf daardoor wordt opgehemeld, maar voor het welzijn van zijn kinderen' (*Sunday Night Talks by Radio*, tweede uitgave, Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1931, blz. 486). Wanneer we een dankbaar hart ontwikkelen, worden we op onmeetbare wijze gezegend. We ontwikkelen gevoelens van eerbied voor God en wat onze zielen openstelt voor de invloed van de Heilige Geest. Het stelt ons in staat om nu al vreugde te vinden in plaats van ergens in de toekomst wanneer al onze wensen zijn vervuld. Met een dankbaar hart kunnen we beproevingen standvastig onder ogen zien omdat we weten dat onze Hemelse Vader van ons houdt.

Een vriend van mij heeft een leuke manier om de kracht van dankbaarheid samen te vatten. Hij zegt: 'Een hart dat dankbaar is, neemt deel aan een voortdurend feest.' □

Wat iedere ouderling – en ook iedere zuster – dient te weten

Een overzicht van de beginselen van priesterschapbestuur

President Boyd K. Packer

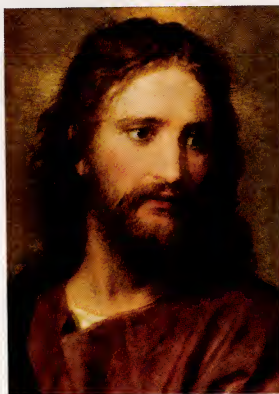
Waarnemend president
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Aangezien het voor een ouderling onmogelijk is om zonder een zuster alle zegeningen van het priesterschap te ontvangen, zijn wij van mening dat ook de zusters baat kunnen hebben bij de hiernavolgende fragmenten uit de toespraak van ouderling Packer die hij heeft uitgesproken in de instructievergadering voor de algemene autoriteiten tijdens de algemene conferentie van april 1992.

Minder dan een jaar na de oprichting van de kerk ontving de profeet Joseph Smith een openbaring waarin het volgende stond:

‘Luistert, o gij ouderlingen Mijner kerk, die Ik heb geroepen; ziet, Ik geef u een gebod om te zamen te komen ten einde over Mijn woord tot overeenstemming te geraken;

‘En door het gebed uws geloofs zult gij Mijn wet ontvangen, opdat gij moogt weten, hoe Mijn kerk te besturen, en

hoe alles voor Mij in orde te hebben’
(Leer en Verbonden 41:2–3).

Een aantal dingen hoort iedere ouderling over het priesterschap te weten om te kunnen begrijpen hoe de kerk bestuurd moet worden om alles voor de Heer in orde te hebben. Er zijn beginselen, voorschriften en regels die men vaak over het hoofd ziet en waar men zelden aan denkt.

Enkele beginselen zijn in de Schriften te vinden, en andere in de handboeken. Sommige zijn in geen van beide te vinden. Ze worden in de kerk gevonden. Je zou ze tradities kunnen noemen, maar ze zijn meer dan dat. Ze zijn openbaringen die zijn gegeven toen de algemene autoriteiten uit het verleden bij elkaar kwamen, overeenstemming bereikten over het woord van de Heer en in geloof baden.

Vervolgens toonde de Heer hun wat zij moesten doen. ‘Regel op regel, voorschrift op voorschrift’ ontvingen zij door openbaring de ware beginselen waarmee werd vastgelegd hoe het priesterschap dient te functioneren (zie Jesaja 28:13; 2 Nephi 28:30; LV 98:12). Dat is wat we doen om te zorgen dat alles voor de Heer in orde is.

HET PRIESTERSCHAP

Het priesterschap is het gezag en de macht door God aan mensen op aarde verleend om namens Hem te handelen (zie BJS, Genesis 14:28–31). Wanneer we de bevoegdheid van het priesterschap op de juiste wijze uitoefenen, doen we wat Hij zou doen als Hij aanwezig zou zijn.

HET MELCHIZEDEKS PRIESTERSCHAP

Er zijn twee priesterschappen in de kerk, namelijk het Melchizedeks en het Aäronisch priesterschap, dat het Levitisch priesterschap omvat. Het eerste wordt het Melchizedeks priesterschap genoemd, omdat Melchizedek zo'n groot hogepriester was: 'Vóór zijn tijd werd het genoemd: *Het heilige priesterschap naar de orde van de Zoon Gods*' (LV 107:1–3).

Over het Melchizedeks priesterschap wordt in de Schriften ook gesproken als het 'grote priesterschap' of 'het priesterschap, dat volgens de heiligste orde van God is' (LV 84:18–19) en het priesterschap 'volgens de orde van Mijn Ennigeboren Zoon' (LV 124:123; zie ook LV 76:57).

'Uit achtung of eerbied voor de naam van het Opperwezen, en om het te veelvuldig herhalen van Zijn naam te voorkomen, noemde de kerk in dagen van ouds dat priesterschap naar Melchizedek, of het Melchizedeks priesterschap' (LV 107:4). Wij kunnen begrijpen waarom dat zo moet zijn. De naam van het priesterschap wordt regelmatig genoemd in vergaderingen en lessen, en staat gedrukt in handboeken en leidraden. Het zou oneerbiedig zijn om de heilige titel waarin de naam van de Godheid voorkomt in alledaagse situaties te gebruiken.

Melchizedek, de grote hogepriester, wordt in de Schriften beschreven als 'de koning van Salem' of, zoals wij nu zouden zeggen, Jeruzalem (Genesis 14:18; Alma 13:17–18). 'Het was aan deze zelfde Melchizedek, aan wie Abraham tienden betaalde' (Alma 13:15; zie ook Genesis 14:20).

Er zijn verwijzingen naar een patriarchaal priesterschap. De patriarchale orde is niet een derde, afzonderlijk priesterschap (zie LV 84:6–17; 107:40–57). Alles wat met de patriarchale orde te maken heeft, maakt deel uit van het Melchi-

FOTOGRAFIE: STEVE BUNDERSON

Het Melchizedeks priesterschap 'bedient het evangelie en houdt de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods' (Leer en Verbonden 84:19).

zedeks priesterschap. 'Alle andere functies of ambten in de kerk zijn toevoegingen aan [het Melchizedeks] priesterschap' (LV 107:5). De patriarchale orde is een onderdeel van het Melchizedeks priesterschap dat goede mannen die beëdigd zijn, in staat stelt voor tijd en eeuwigheid hun nageslacht te presideren.

HET AÄRONISCH OF LAGE PRIESTERSCHAP

'Het tweede priesterschap wordt het priesterschap van Aäron genoemd, omdat het was bevestigd op Aäron en zijn nakomelingen (...). De reden, waarom dit het [lage] priesterschap wordt genoemd, is, dat het een toevoeging is aan het [hoge] Melchizedeks priesterschap, en macht geeft in uiterlijke verordeningen te bedienen' (LV 107:13–14).

Het wordt ook wel eens het voorbereidend priesterschap genoemd omdat het iemand voorbereidt op het hoge priesterschap.

Het Levitisch priesterschap (zie Hebrëeën 7:11; LV 107:6,

10) is een orde binnen of een onderdeel van het Aäronisch priesterschap. Mozes en Aäron behoorden tot de stam van Levi (zie Exodus 2:1-2, 10; 4:14). Tijdens de uittocht uit Egypte droegen de Levieten als priesters de verantwoordelijkheid voor de tabernakel, en sloegen zij altijd hun kamp het dichtst bij de tabernakel op (zie Numeri 3:5-39). Aangezien de Levitische orde tegenwoordig niet functioneert, maken de rechten en bevoegdheden ervan deel uit van het Aäronisch priesterschap. Welk gebruik daarvan nog in de toekomst gemaakt wordt, is aan de Heer om te openbaren.

DE SLEUTELS VAN HET PRIESTERSCHAP

Er zijn sleutels voor het priesterschap. Hoewel het woord *sleutel* nog andere betekenissen heeft, zoals bijvoorbeeld sleutels tot wijsheid of sleutels tot kennis, zijn de sleutels van het priesterschap het recht om te presideren en leiding te geven aan de aangelegenheden van de kerk binnen een bepaald bevoegdheidsgebied. Alle sleutels van het priesterschap zijn aanwezig binnen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en buiten de kerk bestaan er geen sleutels op aarde.

APOSTELEN

Op alle mannen die zijn geordend als apostel en geestd als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, zijn alle sleutels van het priesterschap bevestigd (zie LV 27:13; 110:11-16; 112:30).

De president van de kerk is de enige persoon op aarde die het recht heeft om van alle sleutels in hun volheid gebruik te maken (zie LV 132:7). Hij ontvangt die bevoegdheid door zijn aanstelling door de twaalf apostelen.

'De macht en het gezag van het [hoge] of Melchizedeks priesterschap bestaan in het dragen der sleutels van alle geestelijke zegeningen der kerk (...)

'De macht en het gezag van het [lage] of Aäronisch priesterschap bestaan in het dragen der sleutels van de bediening van engelen, en in het bedienen van uitwendige verordeningen, de letter van het evangelie, de doop der bekering

voor de vergeving van zonden, overeenkomstig de verbonden en geboden' (LV 107: 18, 20).

De sleutels worden op iemand bevestigd wanneer hij wordt aangesteld als president, bijvoorbeeld als ringpresident, als quorumpresident of als bisschop. Raadgevers ontvangen geen sleutels.

HET PRIESTERSCHAP IS ONDEELBAAR

Het priesterschap is groter dan elk van zijn ambten. Wanneer iemand voor het eerst het Aäronisch of Melchizedeks priesterschap ontvangt, ontvangt hij dat priesterschap door handoplegging. Nadat hij het priesterschap ontvangen heeft, wordt hij aangesteld tot een ambt in dat priesterschap. Alle ambten ontleen hun gezag aan het priesterschap.

Het priesterschap is ondeelbaar. Een ouderling heeft zoveel priesterschap als een apostel (zie LV 20:38). Wanneer een man het priesterschap ontvangt, ontvangt hij het priesterschap in zijn geheel. Er zijn echter ambten binnen het priesterschap – opslitsingen van gezag en verantwoordelijkheid. Iemand kan zijn priesterschap uitoefenen overeenkomstig de rechten die behoren bij het ambt waartoe hij is geordend of aangesteld.

'Het Melchizedeks priesterschap omvat het recht van presidentschap, en heeft macht en gezag over alle ambten in de kerk in alle eeuwen der wereld, om in geestelijke dingen te bedienen' (LV 107:8).

Elke drager van het Melchizedeks priesterschap, of het hoge priesterschap, is tevens drager van al het gezag van het Aäronisch of lage priesterschap.

DE AMBTEN WAARTOE MEN IN HET AÄRONISCH PRIESTERSCHAP KAN WORDEN GEORDEND

De ambten waartoe men in het Aäronisch priesterschap kan worden geordend zijn:

Diaken

Leraar

Priester

De bisschop is de president van de Aäronische priester-

FOTOGRAFIE: ELDON K. TINSCHOTEN

Gezag wordt in de kerk overgedragen door iemand te ordenen of aan te stellen. In beide gevallen ontvangt hij een zegen die hem tot leiding zal zijn terwijl hij werkzaam is in een ambt waartoe hij is geordend of in een functie waarin hij is aangesteld.

schap. Wanneer hij wordt geordend, worden die sleutels op hem bevestigd. Hij delegeert verantwoordelijkheid aan zijn raadgevers. Met z'n drieën vormen ze de bisschop, die een presidium vormt (zie LV 107:15–17).

DE AMBTEN WAARTOE MEN IN HET MELCHIZEDEKS PRIESTERSCHAP KAN WORDEN GEORDEND

De ambten waartoe men in het Melchizedeks priesterschap kan worden geordend zijn:

Ouderling
Hogepriester
Patriarch
Zeventig
Apostel

De titel 'ouderling' wordt niet alleen gebruikt om een specifiek ambt aan te duiden waartoe men in het Melchizedeks priesterschap kan worden geordend, maar wordt ook gebruikt om iedereen aan te duiden die het hoge priesterschap bezit. Daarom worden de zeventigen en de apostelen ook wel 'ouderling' genoemd (zie LV 20:38).

Hoewel allen op wie het Melchizedeks priesterschap is bevestigd, het volledige priesterschap ontvangen, spreekt men wel eens over een ambt als zijnde 'hoger dan' of 'lager dan' een ander ambt. In plaats van 'hoger' of 'lager' te zijn, vertegenwoordigen de ambten in het Melchizedeks priesterschap eerder verschillende gebieden waarin men werkzaam kan zijn.

Er zijn verschillende rechten, privileges en bevoegdheden, die toenemen bij elk volgend ambt. Zo wordt over het ambt van leraar of dat van priester gesproken als zijnde hoger dan het ambt van diaken. Een priester in het Aäronisch priesterschap kan elke taak uitvoeren die is opgedragen aan leraren of diakenen. Een priester kan bijvoorbeeld het avondmaal rondzien, een taak die gewoonlijk aan diakenen wordt opgedragen. Een diaken daarentegen kan niet het avondmaal zegenen of een doop verrichten, taken die aan priesters worden opgedragen.

Een ouderling kan iedere taak verrichten die aan ieder ambt in het Aäronisch priesterschap is opgedragen, maar

datgene wat behoort tot het ambt van hogepriester kan hij niet doen. Deze beginselen van priesterschapbestuur zijn door openbaring ingesteld en veranderen niet.

QUORUMS

In de bedeling van de volheid der tijden heeft de Heer bevolen dat de priesterschap in quorums moest worden georganiseerd, dat wil zeggen, groepen van broeders aan wie gezag is verleend, die als dusdanig bijeen zijn gebracht om de aangelegenheden van de Heer te behandelen en zijn werk voortgang te doen vinden.

Een quorum is een broederschap. Met uitzondering van de ambten van bisschop en patriarch, zijn degenen die tot een ambt in het priesterschap zijn geordend, in quorums georganiseerd.

Hoewel iemand voor een kerkelijke opdracht kan worden geroepen en ervan worden ontheven, betekent het lidmaatschap van een quorum dat men er altijd bijhoort. Dit wordt een recht van iemand die geordend is tot een ambt in het priesterschap. En het bezit van het priesterschap, met inbegrip van het daarbij behorende lidmaatschap van het quorum, moet als een heilig voorrecht worden beschouwd.

Quorums van de Melchizekse priesterschap zijn:

- Het Eerste Presidium
- Het Quorum der Twaalf Apostelen
- Quorums der Zeventig
- Hogepriestersquorums
- Ouderlingenquorums

Quorums van de Aäronische priesterschap zijn:

- Priestersquorums
- Lerarenquorums
- Diakenenquorums

Ieder quorum wordt gepresideerd door een president of een presidium. Het Quorum der Twaalf Apostelen wordt gepresideerd door één president, de president van het Quorum der Twaalf Apostelen (zie LV 124:127), terwijl het priestersquorum door de bisschop wordt gepresideerd (zie LV 107:87–88).

De Quorums der Zeventig worden gepresideerd door zeven presidenten (zie LV 107:93). Alle andere quorums

FOTOGRAFIE: JOHN LUKE

Het Aäronisch priesterschap wordt soms het voorbereidende priesterschap genoemd, omdat het iemand voorbereidt op het hoge priesterschap. De bisschop presideert de Aäronische priesterschap.

worden gepresideerd door een presidium dat bestaat uit een president, een eerste raadgever en een tweede raadgever.

DE EED EN HET VERBOND VAN HET PRIESTERSCHAP

Er is een eed en verbond van het priesterschap. Het verbond wordt door de mens gesloten; de eed komt van God. Het Melchizedeks priesterschap wordt met een verbond ontvangen. Het verbond van een man met God houdt in dat hij getrouw is en zijn roepingen in het priesterschap grootmaakt, dat hij let op de woorden van het eeuwig leven, en dat hij leeft bij ieder woord dat de mond Gods uitgaat (zie LV 84:33, 43, 44).

Van zijn kant verklaart God, met een eeuwigdurende eed, dat allen die het priesterschap ontvangen en gehoorzaam zijn aan de verbonden die tot dat priesterschap behoren, 'alles, wat [de] Vader heeft' zullen ontvangen (zie LV 84:38).

'En dit is overeenkomstig de eed en het verbond, die tot het priesterschap behoren.

'Daarom ontvangen allen, die het priesterschap ontvangen, van Mijn Vader deze eed en dit verbond, dat Hij niet kan verbreken, en dat evenmin kan worden weggenomen' (LV 84:39-40).

ORDENING EN AANSTELLING

Er zijn twee manieren waarop gezag wordt verleend in de kerk: door *ordering* en door *aanstelling*. Ambten in het priesterschap – diaken, leraar, priester, ouderling, hogepriester, patriarch, zeventig en apostel – worden altijd verleend door *ordering*. De sleutels om te presideren en de bevoegdheid om te handelen in roepingen van het priesterschap ontvangt men door *aanstelling*.

Zo is het ambt van ouderling in het Melchizedeks priesterschap een ambt waartoe men wordt geordend, maar het ambt van president van een ouderlingenquorum is een ambt waartoe iemand wordt aangesteld, en niet geordend. In beide gevallen ontvangt hij een zegen die hem vergezelt terwijl hij werkzaam is in een ambt waartoe hij is geordend of aangesteld.

Er zijn vele functies in de kerk waarvoor iemand wordt

aangesteld, zowel in de priesterschap als in de hulporganisaties. Sommige taken behoren vast tot het priesterschap, en dan hoeft niemand te worden aangesteld om die uit te voeren. Het bezoeken van de huizen van de leden (huisonderwijs) is daar een voorbeeld van.

Omdat vrouwen niet tot het priesterschap worden geordend, ontvangen zusters die voor een functie worden aangesteld, met inbegrip van de functie van presidente in een hulporganisatie, wel het gezag, de verantwoordelijkheid en de zegeningen die aan die functie zijn verbonden, maar ze ontvangen geen sleutels.

GRENZEN AAN HET GEZAG

Normaliter kunnen de rechten die verbonden zijn aan een ordening in het priesterschap overal in de kerk worden uitgeoefend. Dragere van het priesterschap hoeven geen voorafgaande toestemming te hebben om verordeningen te verrichten of zegens te verlenen die niet worden opgetekend in de verslagen van de kerk, zoals het wijden van olie, het zalfen van zieken of het geven van vaderlijke zegens.

Het priesterschap wordt steeds geregeld door hen die de sleutels bezitten, en een verordening moet worden goedgekeurd door de presiderende gezagdrager die de juiste sleutels en het juiste priesterschap bezit als het een verordening is die moet worden opgetekend in de verslagen van de kerk.

Er zijn grenzen gesteld aan het gezag dat hoort bij een ambt waarvoor iemand is aangesteld, ook geografische grenzen. Het gezag van een man die is aangesteld als president over een ring, is beperkt tot de grenzen van die ring. Hij is geen ringpresident over de leden van een naburige ring, en evenmin is een bisschop bisschop over leden buiten zijn wijk. Wanneer een man als bisschop is geordend, wordt hij tevens aangesteld om in een bepaalde wijk te presideren. Hij heeft geen gezag buiten de grenzen van die wijk. Wanneer hij wordt ontheven als bisschop van die wijk, bezit hij weliswaar nog het ambt van bisschop, waartoe hij is geordend, maar kan hij niet als zodanig functioneren, tenzij hij opnieuw wordt aangesteld om een wijk te presideren.

Wanneer een patriarch wordt geordend, wordt hij aangesteld om zegens te geven aan de leden van zijn eigen ring,

of aan hen die binnen de grenzen van zijn ring komen met een aanbeveling van de juiste gezagdrager uit een ring waar geen patriarch is. Deze beginselen van priesterschapsbestuur zijn door middel van openbaring ingesteld.

DE GEBRUIKELIJKE LEEFTIJD WAAROP MEN VOOR BEPAALDE PRIESTERSCHAPSAMBTEN WORDT GEROEPEN

Opdat er orde moge zijn in de bevordering in het priesterschap, is er een minimumleeftijd vastgesteld voor het ontvangen van het priesterschap en voor verhoging in elk volgend ambt in het priesterschap.

Het Aäronisch priesterschap wordt aan een jongeman verleend wanneer hij als diaken wordt geordend op de leeftijd van twaalf jaar of ouder. Hij wordt dan lid van een quorum van maximaal 12 diakenen (zie LV 107:85). Wanneer hij veertien is, kan hij tot het ambt van leraar worden geordend. Hij wordt dan lid van een quorum van maximaal 24 leraren (zie LV 107:86). Wanneer hij zestien is, kan hij tot priester worden geordend. Hij wordt dan lid van een quorum van maximaal 48 priesters (zie LV 107:87). Wanneer hij achttien jaar of ouder is, kan hem het Melchizedeks priesterschap worden verleend en kan hij tot ouderling worden geordend. Hij wordt dan lid van een quorum van maximaal 96 ouderlingen.

De openbaringen geven aan dat 'het de plicht [is] van de president [van] het ambt van ouderling om (...) zes en negentig ouderlingen te presideren, met hen in raadsvergadering bijeen te komen, en hen overeenkomstig de verbonden te onderwijzen' (LV 107:89). De hogepriesters hebben geen specifieke leeftijd, en er is geen specifiek aantal in een hogepriestersquorum. De hogepriesters zijn georganiseerd in groepen met groepsleiders. Het ringpresidium is het presidium van het hogepriestersquorum in de ring.

ROEPING VOOR EEN AMBT OF FUNCTIE

In de kerk nemen wij geen gezag op ons dat rechtens behoort aan een ambt waarin men geordend dient te zijn of bij een functie waarin men aangesteld dient te zijn. Wij moeten

voor een functie worden geroepen en gesteund, geordend of aangesteld en gezag ontvangen. Het vijfde geloofsartikel gaat als volgt: 'Wij geloven dat men om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen, van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door oplegging der handen van hen die daartoe het gezag bezitten' (Geloofsartikelen 1:5).

Iedere ouderling dient te weten dat een roeping meer is dan een uitnodiging of een verzoek, zelfs meer dan een opdracht. Maar al te vaak horen we uitdrukkingen zoals: 'Ik ben gevraagd als raadgever in het quorumpresidium ouderlingen.' Het is gepaster om te zeggen: 'Ik ben geroepen als raadgever.'

Wij roepen onszelf niet voor functies in de kerk. Maar wij geven gehoor aan de roeping die ons door iemand die ons presideert, wordt gegeven. Het is de verantwoordelijkheid van hen die presideren, onder gebed de Heer te raadplegen met betrekking tot zijn wil in verband met een functie in de kerk. Dan is het beginsel van openbaring in werking. De roeping wordt dan overgebracht door de presiderende functionaris die namens de Heer optreedt.

We weigeren, onder normale omstandigheden, geen enkele roeping. Evenmin vragen we om ontheffing. We brengen slechts de omstandigheden die ontheffing wenselijk kunnen maken onder de aandacht van de presiderende functionaris.

Wanneer we hen die in een presiderende functie zijn geroepen, aanduiden met de titel van hun ambt, zoals bisschop of president, verleent dit waardigheid aan dat ambt en herinnert het hem die het draagt, aan zijn heilige verantwoordelijkheid, en ons aan onze plicht om hun raad op te volgen en gehoor te geven aan hun oproepen.

STEUNVERLENING

Het Aäronisch of Melchizedeks priesterschap wordt niet verleend, en niemand wordt geordend tot enig ambt of aangesteld in enige functie in een van deze priesterschappen, tenzij die persoon bereid is naar de gedragsnormen te leven. Die normen omvatten morele reinheid, het betalen van tiende, het woord van wijsheid naleven en de algemene normen van christelijk gedrag.

De juiste gezagdragers roepen hem, de aanwezigen in

Zij die het Aäronisch of Melchizedeks priesterschap ontvangen, moeten door stemming worden gesteund in de daartoe aangewezen vergadering. Leden die zijn geroepen voor functies in de hulporganisaties, worden eveneens gesteund voordat ze worden aangesteld.

de juiste vergadering verlenen hem hun steun, of stemmen erover, en iemand met het juiste gezag ordent hem of stelt hem aan. Dit wordt 'algemene instemming' genoemd, ofwel de stem van de kerk (zie LV 41:9). Dit gaat volgens de aanwijzingen die door openbaring zijn gegeven:

'Verder zeg ik u, dat het aan niemand zal worden toegestaan uit te gaan om Mijn evangelie te prediken, of om Mijn kerk te vestigen, tenzij hij is geordend door iemand, die hier toe gezag heeft, en het de kerk bekend is, dat hij gezag heeft, en op de juiste wijze door de hoofden der kerk is geordend' (LV 42:11).

Merk op dat er twee dingen worden vereist. Om te beginnen moeten we gezag ontvangen van iemand die het bezit en die door de hoofden der kerk is geordend. Vervolgens moet het in de kerk bekend zijn dat hij het gezag bezit.

Steunverlening in het priesterschap en aanstelling tot een functie worden in het openbaar gedaan, zodat het bij de kerk bekend kan zijn wie gezag bezit, zoals de Schriften vereisen.

Het verschaft de kerk een grote mate van veiligheid dat de namen van hen die geroepen zijn voor functies in de kerk in de juiste vergadering bekend worden gemaakt (zie LV 20:65). Iedere huichelaar of bedrieger zal worden herkend. Als iemand beweert dat hij in het geheim geordend is voor een roeping of een hogere orde in het priesterschap, kunt u onmiddellijk weten dat die bewering vals is!

De namen van hen die worden geordend tot het Melchizedeks priesterschap, of tot een ander ambt in het Melchizedeks priesterschap, worden bekendgemaakt in ring- of districtsconferenties (een district in een zendingsgebied is vergelijkbaar met een ring; een gemeente in een ring of district is vergelijkbaar met een wijk). Alle aanwezigen wordt gevraagd de ordening goed te keuren door het opsteken van de rechterhand, of, als er bezwaar is tegen de ordening, om dat door middel van hetzelfde teken kenbaar te maken. Dat gebeurt in een ringvergadering, omdat het ringpresidium de Melchizedekse priesterschap presideert.

In geval van nood, bijvoorbeeld als een jongeman op zending gaat en nog niet tot ouderling is geordend, dient het ringpresidium zijn naam voor te leggen voor steunverlening in de avondmaalsdienst van zijn eigen wijk. De ordening wordt dan ter goedkeuring voorgelegd tijdens de eerstvolgende geschikte ringvergadering. Alleen in geval van nood kan deze gang van zaken plaatsvinden; anders is het niet volgens de juiste orde.

Steunverlening voor verhoging in het Aäronisch priesterschap vindt plaats in wijkvergaderingen, omdat de bisschop de Aäronische priesterschap presideert. Leden die voor functies in de hulporganisaties zijn geroepen, worden voor hun aanstelling ook gesteund in de hiervoor gepaste ring- of wijkvergadering.

De bisschop presideert, als algemeen rechter, alle leden van zijn wijk, inclusief de dragers van het Melchizedeks priesterschap (zie LV 107:74). Alle leden betalen tiende aan de bisschop en dienen zich voor raad tot hem te wenden.

De bisschop moet hogepriester zijn (zie LV 68:19; 84:29; 107:17, 69–73) en is aangewezen als presidentende hogepriester in de wijk. In die hoedanigheid kan hij presideren in de vergaderingen van de wijkraad en het leidinggevend priesterschapscomité van de wijk, die worden bijgewoond

door functionarissen van het ouderlingenquorum en de hogepriestersgroep.

Hoewel de bisschop een man kan aanbevelen voor ordening tot ouderling of hogepriester, en zijn waardigheid beoordelen, vinden de goedkeuring en ordening plaats onder leiding van het ringpresidium. Een bisschop kan het presidium van een ouderlingenquorum niet roepen of ont-heffen; zij vallen onder de leiding van het ringpresidium.

Een bisschop zou een disciplinaire raad bijeen kunnen roepen om de overtreding van een ouderling in zijn wijk te bespreken. Hij kan die ouderling onder censuur stellen als dat nodig mocht blijken te zijn, maar hij kan hem niet door excommunicatie van zijn priesterschap beroven. Hiervoor is een disciplinaire raad nodig die wordt gepresideerd door het ringpresidium, dat de Melchizedekse priesterschap bestuurt.

TEMPELAANBEVELING

De bisschop heeft de bevoegdheid om te beoordelen of een lid het waardig is om een tempelaanbeveling te ontvangen; Elke volgende keer dat een lid om een tempelaanbeveling komt kan een van zijn raadgevers die verstrekken. De ringpresident of een van zijn raadgevers heeft ook een gesprek met hen die naar de tempel gaan, omdat die leden daar deelnemen aan verordeningen van het Melchizedeks priesterschap.

GEORDEND TOT MEER DAN ÉÉN AMBT

Het komt wel voor dat een man meer dan één ambt tegelijkertijd heeft. Bijvoorbeeld bisschoppen en patriarchen zijn ook hogepriesters. Ook kan iemand tot een bepaald ambt zijn geordend en aangesteld zijn in andere functies. Een man die tot ouderling is geordend, kan bijvoorbeeld worden aangesteld in functies zoals quorumpresident, zendingsleider of zondagsschoolpresident.

LAAT EEN IEDER IJVERIG ZIJN AMBT OF FUNCTIE UITOEFENEN

De Heer gaf ons de volgende raad: 'Laat daarom nu een ieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt,

waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen' (LV 107:99). Een ouderling die voor een functie in een presidium is geroepen, behoort de roepingen te respecteren van hen die hij presideert. Hij dient hen datgene te laten doen, en helpen doen, waarvoor ze zijn geroepen, zonder zich hun verantwoordelijkheid toe te eigenen.

Andersom dienen de priesterschapsdragers te vermijden dat zij hun directe leider passeren door zich tot een hogere gezagdrager te wenden, in de veronderstelling dat ze daardoor betere raadgevingen, meer wijsheid, spiritualiteit of gezag zullen verkrijgen. Het is beter de roepingen te respecteren van hen die wij presideren en van hen die ons presideren.

DE NAAM VAN DE HEER

In plaats van de term 'mormoonse kerk' te gebruiken, horen we de kerk bij zijn naam te noemen – De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 'want aldus, heeft de Heer tot ons in een openbaring gezegd, 'zal Mijn kerk in de laatste dagen worden genoemd' (LV 115:3–4).

Wanneer wij in het priesterschap officieren, doen wij dat altijd in de naam van de Heer (zie 3 Nephi 27:1–10). Wanneer wij in overeenstemming met de juiste orde der dingen handelen, handelen wij namens de Heer, en is het alsof Hij er was, voorzover het de geldigheid van de verordening betreft. De Heer sprak tot een man die werd aangesteld om het evangelie te prediken:

'En Ik zal Mijn hand op u leggen *door het opleggen der handen van Mijn dienstknecht Sidney Rigdon*, en gij zult Mijn Geest, de Heilige Geest, namelijk de Trooster, ontvangen, Die u de vreedzame dingen van het koninkrijk zal leren' (LV 36:2; cursivering toegevoegd).

UITZONDERINGEN

Soms moeten er uitzonderingen zijn op de regels en beginselen waardoor het priesterschap wordt bestuurd. We dienen er zorg voor te dragen dat er goed op wordt gelet dat alles wat te maken heeft met ordeningen en aanstellingen op de juiste wijze wordt gedaan. Over het algemeen

moeten uitzonderingen worden goedgekeurd door het Eerste Presidium van de kerk.

HET OPTEKENEN VAN ORDENINGEN EN AANSTELLINGEN

Er moeten altijd correcte verslagen gemaakt worden van ordeningen en aanstellingen in de kerk (zie LV 20:63–64; 85:1–2; 127:9). Want, 'zie, Mijn huis is een huis van orde, zegt de Here God, en niet een huis van verwarring' (LV 132:8; zie ook LV 88:119; 109:8).

VERORDENINGEN

Het Melchizedeks priesterschap 'bedient het evangelie en houdt de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods. Daarom openbaart zich de macht der goddelijkheid in de verordeningen er van. En zonder de verordeningen er van, en zonder het gezag van het priesterschap, wordt de macht der goddelijkheid niet aan de mensen in het vlees geopenbaard; want zonder dit kan niemand het aangezicht van God (...) zien en leven' (LV 84:19–22).

Het priesterschap, dat altijd verband houdt met Gods werk, '[gaat voort] in de kerk van God door alle geslachten, en [is] zonder begin van dagen of einde van jaren' (LV 84:17).

'Want wie zo getrouw zijn dat zij die twee priesterschappen waarover Ik heb gesproken, verkrijgen en hun roeping grootmaken, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing van hun lichaam.

'Zij vormen de zonen van Mozes en van Aäron en het geslacht van Abraham, en de kerk en het koninkrijk, en de uitverkorenen van God.

'En verder: allen die dit priesterschap aannemen, aanvaarden Mij, zegt de Heer;

'Want wie mijn dienstknechten ontvangt, aanvaardt Mij;

'En wie Mij aanvaardt, aanvaardt mijn Vader;

'En wie mijn Vader aanvaardt, verkrijgt het koninkrijk van mijn Vader; daarom zal alles wat mijn Vader heeft hem gegeven worden' (LV 84:33–38, opnieuw vertaald). □

Vlaanderen krijgt eerste ring

Regionale conferentie is spiritueel feest

— Bert Niessink —

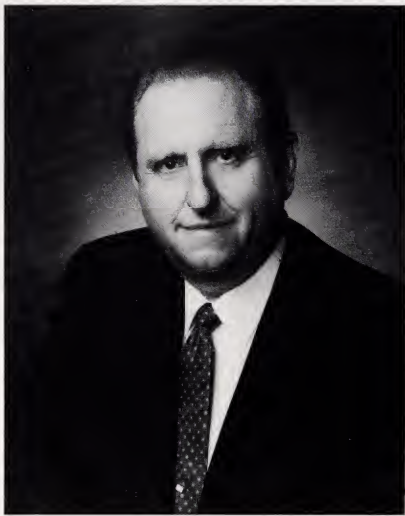
De zondagmorgenbijkomst van de regionale conferentie die op 18 september gehouden is, was een historische vergadering. Eerst en vooral omdat in die bijeenkomst president Thomas S. Monson, lid van het Eerste Presidium, aanwezig was. De laatste keer dat er een lid van het Eerste Presidium in Nederland was, was tijdens de gebiedskonferentie van augustus 1976.

President Monson was naar Nederland gekomen, zo zei hij tijdens de bijeenkomst, omdat hij de Nederlandse en Vlaamse heiligen graag wilde ontmoeten. Bovendien kwam hij met de historische aankondiging, die de Vlaamse heiligen tot tranen toe ontroerde, dat het District Antwerpen zal worden gereorganiseerd tot de Ring Antwerpen België. Eindelijk

dan was daar die ring van Zion in Vlaanderen, waar de Vlaamse leden op hadden gehoopt, om hadden geboden, voor hadden gewerkt.

De reorganisatie kreeg zijn beslag tijdens een bijeenkomst op 16 oktober (u leest daar meer over in *De Ster* van december). De Ring Antwerpen zal bestaan uit de units van het District Antwerpen (waarvan de Gemeente Mechelen werd opgeheven) en vier Nederlandse units: Wijk Eindhoven, Wijk Heerlen, Gemeente Breda en Gemeente Vlissingen.

Doordat die organisatorische veranderingen een grenswijziging van de Ring Utrecht tot gevolg had en het centrum van die ring in Rotter-

President Thomas S. Monson
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

dam kwam te liggen, is de naam van de ring gewijzigd in de Ring Rotterdam Nederland.

De Gemeente Lelystad werd van de Ring Apeldoorn overgeheveld naar de Ring Den Haag. De Gemeente Gouda onderging een soortgelijk lot: zij ging van de Ring Den Haag naar de Ring Rotterdam.

Behalve de organisatorische veranderingen, waren er natuurlijk ook de toespraken, geïnspireerd en boeiend, en de koorzang, waarvan iedereen genoten heeft.

De bijeenkomst, gepresideerd door president Thomas S. Monson, werd overigens geleid door president Robert K. Dellenbach, lid van het

gebiedspresidium. Hij deed dat in het Nederlands, wat voor iemand die nog nooit Nederlands heeft gesproken geen sinecure is, en we kunnen er allemaal waardering voor hebben dat hij die moeite heeft genomen. Eris maandenlange oefening aan vooraf gegaan. Eveneens aanwezig was ouderling Dallin H. Oaks, lid van de Raad der Twaalf Apostelen. In de toespraken werd een verscheidenheid aan onderwerpen behandeld. Ieder bracht het op zijn eigen wijze, bij ieder voelde men het verlangen om te getuigen van het wonder van het evangelie van Jezus Christus. Dat wonder, die grote verandering in ons hart, die onuitsprekelijke vreugde met zich meebrengt, is echt mogelijk als men tot Christus komt door naar zijn dienstknechten te luisteren, door dagelijks te bidden en in de Schriften te lezen, door wijsheid te zoeken in plaats van aardse schatten, door de verbonden strik na te leven, en door van ons huis een huis van God te maken.

We hebben de liefde van onze leiders voor ons gevoeld, en door hen de liefde die onze Heiland voor ons heeft. Alleen in Christus zullen wij veiligheid en geborgenheid vinden. Hij staat aan het hoofd van zijn kerk. Ons eeuwige geluk hangt in grote mate af van hoe nauwkeurig wij acht slaan op zijn leringen, die Hij door zijn dienstknechten onder onze aandacht heeft gebracht. «

Het koor dat tijdens de zondagmorgenbijeenkomst zong.

Duidelijke instructie in priesterschapsleidersbijeenkomst

De instructie die in de priesterschapsleidersbijeenkomst op zaterdag 17 september werd gegeven, was niet alleen heel duidelijk, maar is tevens op zeer luchtige wijze gebracht. Verscheidene broeders bekenden nog nooit zo hard gelachen te hebben in een kerkvergadering. Vooral ouderling Oaks was op dreef, op de voet gevolgd door president Monson, die kostelijke verhalen vertelde. Zo was er het verhaal over de buurman van president Monson, een Nederlander van wie wij alleen de voornaam te weten kwamen: Dirk. De kat van Dirk was de tuin van de buurman ingegaan om op vogeltjes te jagen. Helaas was de kat tegen een welgemikte steen opgelopen, gegooid door de buurman, die lid was van de bisschop van de wijk waar Dirk toebehoorde. Dirk weigerde daarna nog naar de kerk te gaan. Door tussenkomst van president Monson werden beide partijen weer bij elkaar gebracht. De buurman bood zijn excuses aan. En Dirk

ging weer naar de kerk. De boodschap was duidelijk: Laat er geen twist onder de heiligen zijn. Laten we niet koppig zijn. Laten wij elkaar vergeven. Laat iets onbenulligs ons nooit verwijderen van de kerk. Eerder in de bijeenkomst had president Dellenbach enkele problemen besproken die zich in de kerk voordoen. Ten eerste moet er evenwicht zijn in de inspanningen ten aanzien van de drie aspecten bekering, behouden en heractivering. Ten tweede valt de verantwoordelijkheid van de heractivering onder het ouderlingenquorum en de groep hogepriesters. De zendingen mogen slechts in geringe mate bij de heractivering worden betrokken, en alleen in die gevallen waar er sprake is van gezinnen waar niet allen lid zijn. Ten derde is het niet aan de bisschop om te beslissen of iemand klaar is om gedoopt te worden. Dat valt niet onder zijn verantwoordelijkheid. Ouderling Oaks gaf vier stappen

aan waarmee wij betere zendingen kunnen worden:

1. Praat met uw vrienden over uw godsdienst.
2. Geef uw getuigenis.
3. Deel lectuur van de kerk uit. *De Ster*, het Boek van Mormon, brochures.
4. Nodig uw vrienden uit om naar de kerk te komen.

We kunnen er allemaal naar verlangen dat de kerk groeit. We kunnen dat verlangen naar groei stimuleren. Niet om de groei op zich, maar omdat dan meer kinderen van God de heilszegeningen kunnen ontvangen. President Oaks gaf aan dat de zendingsleider van de wijk de belangrijkste zending van de kerk is. Daarna ging ouderling Oaks over op een ander onderwerp: onderwijs. Hij zei: Het is belangrijker te onderwijzen dan te besturen. Een priesterschapsleider moet niet alleen besturen. Als leraar breng je

ideeën over op de gedachten van anderen. Belangrijke ideeën zijn onder andere: Ik ben een kind van God; Christus is de Zoon van God; Hij is onze Verlosser.

Vervolgens besprak hij het belang van goede activiteiten voor de jeugd. Die activiteiten moeten niet alleen ontspannend en leuk zijn, zij behoren een geestelijk doel te hebben. Het is van belang dat jongeren —

1. Thuis godsdienstige ervaringen hebben (gebed, schriftstudie, gezinsavond, onderwijs).
2. Persoonlijke godsdienstige ervaringen hebben (individuele schriftstudie, persoonlijk gebed).
3. Een goede band hebben met hun leiders.
4. Goede kerkactiviteiten hebben waarin de kerkelijke waarden naar voren komen.

Overgaand op het volgende onderwerp zei hij: Priesterschapsleiders zijn niet belangrijker dan de zusters.

Er is in het evangelie geen ruimte voor dwang, mishandeling of emotionele druk. Hij zei de broeders: eer het moederschap; eer de vrouwen voor hun scheppingsmacht; onderhoud uw vrouw en kinderen; erken uw vrouw als medeleidster in het gezin; wees liefdevol en galant; houd u aan de wet van kuisheid; wees trouw aan uw vrouw; wees thuis een geestelijk leider, laat uw vrouw daar niet voor opdraaien. Houd gezinsgebed, onderricht uw kinderen, vloek niet, spreek geen kwaad over kerkleiders, zie toe dat er geen goddeloosheid is. Onderricht, vertrouw en liefde zijn de manieren om het werk van de Heer te doen. Na de pauze ging president Dellenbach in op het belang van de tempel. In en door de tempel kunnen wij:

1. De Heer aanbidden, door Hem te dienen en goddelijke instructie van de Geest te ontvangen.
2. Ons concentreren op de tempelceremonie.

3. De volheid van het evangelie begrijpen. De tempel is een huis van wetenschap.
4. Beschermd worden tegen het kwaad.
5. Verbonden en verordeningen aangaan waardoor wij in de tegenwoordigheid van God kunnen wonen.

Ouderling Oaks gaf aan wat wij kunnen doen als wij iemand een fout zien begaan.

1. Het vergeten.
2. Voor hem bidden.
3. Met hem praten (in ernstig geval).
4. In contact treden met zijn leider (in nog ernstiger gevallen).

Een priesterschapsdrager behoort het gezag van het priesterschap te gebruiken om de wil van de Vader te doen. Hij moet nooit de fout maken zijn wil in de naam van Jezus te doen (zie 3 Nephi 14:21-22). «

In de priesterschapsbijeenkomst waren 431 priesterschapsleiders aanwezig. Nog nooit was er in Nederland zo'n grote groep priesterschapsleiders bij elkaar geweest.

NIEUWE GEBIEDSPRESIDIUMS BEKENDGEMAAKT

Het Eerste Presidium heeft veranderingen in de samenstelling van de gebiedspresidiума bekendgemaakt. De veranderingen zijn per 15 augustus ingegaan. Alle leden van de gebiedspresidiума zijn lid van de Zeventig. □

1. Noord-Amerika-Noordwest

SPENCER J. COONDE
ERSTE RAADGEVER

TED E. BREWERTON
PRESIDENT

LEGRAND R. CLURTS
TWEEDE RAADGEVER

2. Noord-Amerika-Midden

WILLIAM R. BRADFORD
ERSTE RAADGEVER

JAMES M. PARAMORE
PRESIDENT

F. MELVIN HAMMOND
TWEEDE RAADGEVER

3. Noord-Amerika-Noordost

VAUGHN J. FEATHERSTONE
ERSTE RAADGEVER

CREEL KOFFROD
PRESIDENT

W. DON LADD
TWEEDE RAADGEVER

4. Noord-Amerika-Zuidoost

F. BURTON HOWARD
ERSTE RAADGEVER

STEPHEN D. NADAUJ
PRESIDENT

RULON G. CRAVEN
TWEEDE RAADGEVER

5. Noord-Amerika-Zuidwest

GENE R. COOK
ERSTE RAADGEVER

W. MACK LAWRENCE
PRESIDENT

F. ENZIO BUSCHÉ
TWEEDE RAADGEVER

6. Noord-Amerika-West

LANCE B. WICKMAN
ERSTE RAADGEVER

LOREN C. DUNN
PRESIDENT

HENRY B. EYRING
TWEEDE RAADGEVER

7. Utah-Noord

J. BALLARD WASHBURN
ERSTE RAADGEVER

JOHN E. FOWLER
PRESIDENT

ALEXANDER B. MORRISON
TWEEDE RAADGEVER

8. Utah-Zuid

JACK H. GOSSLIND
ERSTE RAADGEVER

EARL C. TINGEY
PRESIDENT

RONALD E. FORSMAN
TWEEDE RAADGEVER

9. Mexico-Noord

JORGE A. ROJAS
ERSTE RAADGEVER

ANGEL ABREA
PRESIDENT

JOHN M. MADSEN
TWEEDE RAADGEVER

10. Mexico-Zuid

GARY J. COLEMAN
ERSTE RAADGEVER

LINO ABAVIZ
PRESIDENT

D. TODD CHRISTOFFERSON
TWEEDE RAADGEVER

11. Midden-Amerika

ROBERT E. WELLS
ERSTE RAADGEVER

CARLOS H. AMADO
PRESIDENT

JOSEPH C. MUREN
TWEEDE RAADGEVER

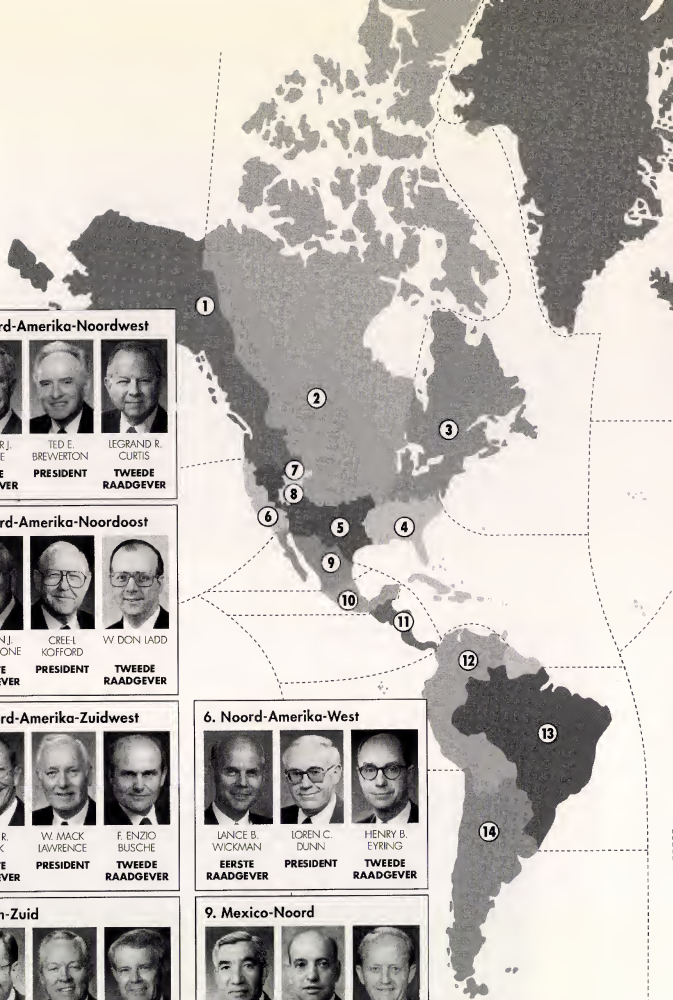
12. Zuid-Amerika-Noord

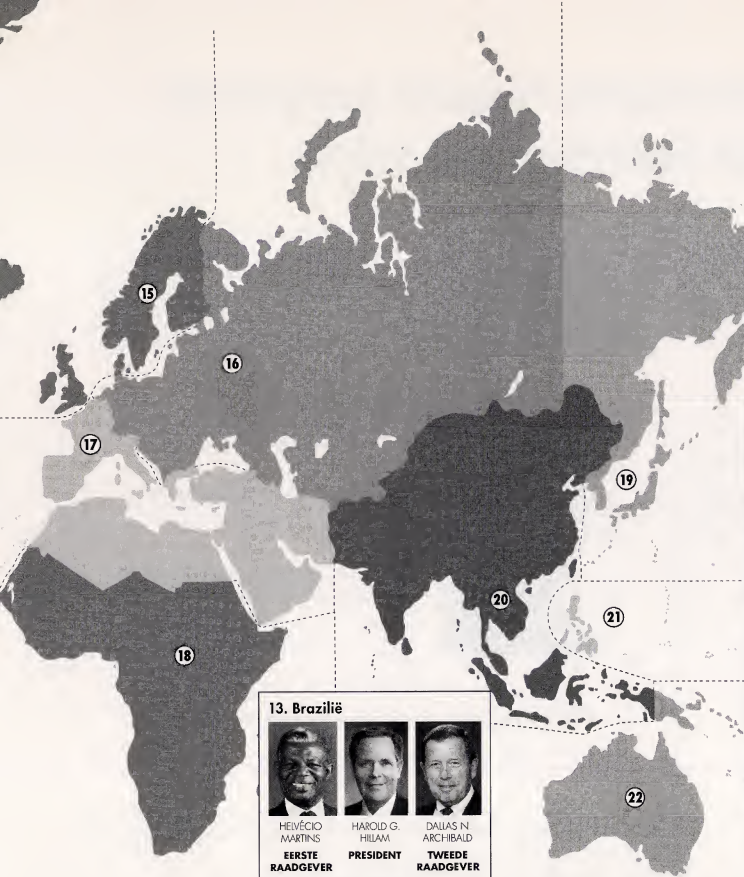

JULIO E. DAVILA
ERSTE RAADGEVER

JAY E. JENSEN
PRESIDENT

EDUARDO AYALA
TWEEDE RAADGEVER

18. Afrika

F. DAVID STANLEY
EERSTE RAADGEVER

J. RICHARD CLARKE
PRESIDENT

JAMES O. MASON
TWEEDE RAADGEVER

19. Azië-Noord

IN SANG HAN
EERSTE RAADGEVER

DAVID E. SORENSEN
PRESIDENT

SAM K. SHIMABUKURO
TWEEDE RAADGEVER

13. Brazilië

HEIVÉCIO MARTINS
EERSTE RAADGEVER

HAROLD G. HILHAM
PRESIDENT

DALLAS N. ARCHIBALD
TWEEDE RAADGEVER

14. Zuid-Amerika-Zuid

JOHN B. DICKSON
EERSTE RAADGEVER

LYNN A. MCKELEN
PRESIDENT

CLAUDIO R. M. COSTA
TWEEDE RAADGEVER

15. Europa-Noord

HUGH W. RINCKICK
EERSTE RAADGEVER

KENNETH JOHNSON
PRESIDENT

GRAHAM W. DONEY
TWEEDE RAADGEVER

16. Europa

ROBERT K. DELENSBACH
EERSTE RAADGEVER

DENNIS B. NEULENSCHWANDER
PRESIDENT

DIETER F. UCHTDORF
TWEEDE RAADGEVER

17. Mediterrane landen

HANS B. RINGGER
EERSTE RAADGEVER

DEAN L. LARSEN
PRESIDENT

NEILL ANDERSEN
TWEEDE RAADGEVER

20. Azië

KWOK YUEN TAI
EERSTE RAADGEVER

JOHN K. CARVACK
PRESIDENT

JOHN H. GROBERG
TWEEDE RAADGEVER

21. Filipijnen-Micronesië

AUGUSTO A. LIM
EERSTE RAADGEVER

BEN B. BANKS
PRESIDENT

C. MAX CALDWELL
TWEEDE RAADGEVER

22. Oceanië

V. DALLAS MERRELL
EERSTE RAADGEVER

IOVNELL D. WOOD
PRESIDENT

DURREL A. WOOLSEY
TWEEDE RAADGEVER

Wijk Rotterdam-Noord gesplitst; Gemeente Heerlen nu wijk

De Wijk Rotterdam-Noord is op 28 augustus gesplitst. Daardoor ontstond de Wijk Capelle. De reorganisatie werd uitgevoerd door Henk Vernes, president van de Ring Rotterdam, op aanwijzing van het gebiedspresidium.

Rotterdam-Noord

John Lemmens blijft bisschop van de Wijk Rotterdam-Noord, met als eerste raadgever Jan Stam, en als tweede raadgever Harry Wiessenhaan. De Wijk Rotterdam-Noord vergadert van 9.00 tot 12.00 uur.

John Lemmens

Capelle

Hylke Falkena is geroepen als bisschop van de Wijk Capelle, met als eerste raadgever Henk Donker, en als tweede raadgever Arto Hoornweg. De Wijk Capelle vergadert van 11.10 tot 14.10 uur.

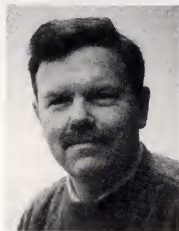
Hylke Falkena

Heerlen

De Gemeente Heerlen is op 21 augustus een wijk geworden. Ook deze reorganisatie vond plaats onder leiding van president Vernes, op aanwijzing van het gebiedspresidium.

Broeder Douglas Wursten, die de functie van gemeentepresident vervulde, is nu geroepen als bisschop. Zijn raadgevers zijn broeder Berloth en broeder Mráz. Zoals bekend maakt de Wijk Heerlen nu deel uit van de Ring Antwerpen. «

Nieuwe leider

Gemeente Leeuwarden

Gemeentepresident

A. K. Oudman

Vervangt: J. M. Jansma
Van beroep: manager bij ministerie
van financiën
Raadgever: H. S. August

Uitreiking seminariediploma's in de Ring Apeldoorn

Op 17 juni werden in de Gemeente Lelystad de seminariediploma's voor de Ring Apeldoorn uitgereikt. Na de uitreiking werd een vossenjacht gehouden op basis van het Nieuwe Testament.

Uitreiking van een van de diploma's door president Westra.

Jonge-alleenstaandenkamp

— Betty Muntinga —

Ook dit jaar konden de jonge alleenstaanden weer genieten van een zomerkamp. Dat vond plaats op hetzelfde kampterrein in Somerem bij Eindhoven, dat ons vorig jaar al zo bevallen was. Er is daar ruimte genoeg om zowel overdekt als in de open lucht activiteiten te doen. Hoewel we zowat de hele tijd goed weer hebben gehad, moesten we het 'kampvuur' uiteindelijk toch binnenshuis houden. Het is fijn om elk jaar weer als jonge alleenstaanden een hele week bij elkaar te zijn. En naast de Nederlanders hadden we dit jaar ook Belgen, Engelsen, Duitsers en Zwitsers te gast.

Het kamp hoefde niet echt op gang te komen; we waren al snel aan elkaar gewend en het leek die eerste dagen al alsof we een hele week bij elkaar waren. De sfeer was zo gezellig dat de dagen gewoon te kort waren en velen tot in de late uurtjes doorgingen.

Wat we zoal gedaan hebben? Een sportdag, een dagje naar België, een avondspel, fietsen, zwemmen, miniklasjes, een goed gevulde bonte avond, en natuurlijk ook de geeste-

lijke activiteiten. Het kamphema 'eenheid' was door de leiding heel origineel aangepakt. Ze had de onderwerpen gericht op de verschillen tussen de man en de vrouw —

overigens niet alleen binnen het huwelijk — en hoe we met die verschillen omgaan. Het was zeer interessant en je kon de jonge alleenstaanden daar nog lang serieus of schertsend over horen doorpraten. Het doel van het thema was om te leren rekening te houden met die verschillen en voldoende begrip en geduld voor elkaar op te brengen, zodat daardoor de eenheid tussen de man en de vrouw bereikt kan worden.

Ik ben ervan overtuigd dat dergelijke activiteiten heel goed zijn; je bent op een ontspannen manier een hele week samen en doet een heleboel leuke dingen samen. Bovendien is het heel fijn te weten dat we allemaal in hetzelfde geloven en dezelfde

waarden en normen in ons leven hebben. Uit dit verslag moge duidelijk blijken dat het een geslaagd zomerkamp geweest is. Volgend jaar ga ik weer!

«

De kampouders Boom, kampraad en kookploeg.

Jeugdkampen 1994

In de zomer hebben de jongemannen- en jongevrouwenkampen weer plaatsgevonden. Hierbij een fotocollage, commentaar overbodig. Geef uzelf er wel rekenschap van dat aan al die pret en al die geweldige activiteiten veel voorbereiding en opoffering zijn voorafgegaan. Hulde aan al die bereidwillige, enthousiaste leid(st)ers! «

DE KINDERSTER

94E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

NOVEMBER 1994

MORONI EN DE BANIER DER VRIJHEID

Amalickiah, een goddeloos man, wilde koning van de Nephieten worden. Veel Nephieten verlieten de kerk en volgden hem. Alma 46:1, 4-5, 7

Als Amalickiah koning werd, zou hij de kerk van God vernietigen en het volk zijn vrijheid afnemen. Alma 46:9-10

Toen Moroni, de leider van de Nephitische legers, hoorde dat Amalickiah koning wilde worden, werd hij boos. Alma 46:11

Moroni scheurde zijn kleding om een vlag te maken. Daarop schreef hij: 'Ter gedachtenis aan onze God, onze godsdienst, en vrijheid en onze vrede, onze vrouwen en onze kinderen.' Alma 46:12

Moroni deed de banier aan een stok en noemde hem de banier der vrijheid. Hij hield de banier vast en knielde, gekleed in zijn wapenrusting, neer om te bidden. Alma 46:13

Hij vroeg God om hen die in Jezus Christus geloofden te beschermen en bad voor vrijheid in het land. Hij noemde het land een land van vrijheid. Alma 46:16–18

Toen ging Moroni onder het volk. Hij wuifde met de banier der vrijheid en riep dat ze moesten komen om te helpen hun vrijheid te beschermen. Alma 46:19–20

De mensen kwamen uit het hele land. Ze beloofden de geboden van God te onderhouden en voor hun vrijheid te vechten. Alma 46:21–22, 28

Toen Amalickiah zag hoeveel Nephieten gekomen waren om voor hun vrijheid te vechten, werd hij bang. Hij vertrok met zijn volgelingen om zich aan te sluiten bij de Lamaniëten. Alma 46:29–30

Moroni trok op met zijn leger om hen tegen te houden, maar Amalickiah en een paar van zijn mannen ontsnapten. Alma 46:31–33

Moroni liet op elke toren in het land van de Nephieten een banier der vrijheid hijsen. De Nephieten hielden hun vrijheid en er was weer vrede in het land. Alma 46:36–37

EEN EEUW GENE

Rebecca M. Taylor

Misschien vertrok een van jullie voorouders bijna vierhonderd jaar geleden wel naar Amerika en was hij of zij blij toen het schip uiteindelijk Plymouth Rock bereikte. Of misschien was een van jullie voorouders wel een trotse samoeraï in het oude Japan, of zag hij of zij hoe Leonardo da Vinci in Italië aan een van zijn schilderijen aan het werken was.

Ongeacht waar je woont is er een goede kans dat er al tempelwerk gedaan is voor een aantal van je voorouders – en zo niet, dan zal er eens voor ze gewerkt worden! Familie-historische onderzoekers hebben veel landen bezocht op zoek naar de gegevens van personen die overleden zijn zonder de zegeningen van het lidmaatschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te hebben ontvangen. De gegevens worden verwerkt en naar de tempels verstuurd, waar er verordeningen worden verricht voor die mensen. Jullie, je ouders of andere kerkleden die je kent, hebben misschien al geholpen met dit werk.

Deze maand viert de Genealogical Society of Utah (nu de afdeling familiegeschiedenis van de kerk) haar honderdste verjaardag. In 1894 ontving president Wilford Woodruff een openbaring over het belang van eeuwige families. Hij wist dat familieleden door de macht van het priesterschap in de tempel aan elkaar verzegeld moesten worden als zij voor eeuwig

bij elkaar wilden blijven. Hij wist ook dat veel mensen waren gestorven zonder ooit die kans te hebben gehad. De kerk had behoefte aan een organisatie die hulp kon bieden bij het zoeken naar hun gegevens. En daarom werd op 13 november van dat jaar de 'Society' opgericht.

Susa Young Gates, een van de dochters van Brigham Young, begreep ook dat familiegeschiedenis belangrijk was. Zij was ziek geweest en bijna gestorven. Maar dankzij een priesterschapszegen werd ze op wonderbaarlijke wijze genezen, en ze ontving deze belofte: 'Er is een raadsvergadering in de hemel geweest en daarin is besloten dat u in leven zult blijven om tempelwerk te doen, en u zult een groter werk verrichten dan u ooit gedaan hebt.*' Toen ze hersteld was, besteedde zij veel van haar tijd om andere mensen te helpen de gegevens van hun voorouders te vinden. Ze begon genealogieles te geven, spoorde heiligen in Utah en Canada aan om onderzoek te doen, en stelde een boek over genealogie samen.

Anthon H. Lund, president van de 'Society' in 1910, spoorde de mensen ook aan om de gegevens over hun voorouders op te zoeken. Hij merkte op dat de kerk tweeduizend zendelingen had om de levenden te helpen – waarom zou zij dan niet net zoveel doen voor de doden?

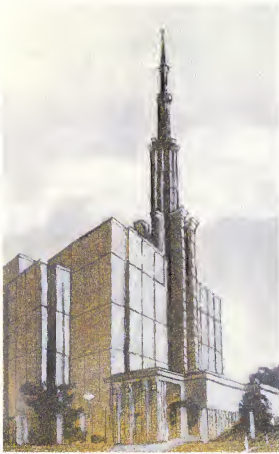
Kerkleden die pioniers waren op het gebied van genealogie moesten erg vindingrijk zijn. In oktober 1939

ILLUSTRATOR: MATE PINNOCCK

ALOGIE

hadden L. Garrett Myers en Ernst Koehler de leiding over het maken van de eerste microfilms van verslagen buiten Utah. Zij werkten in een hotelkamer in de staat Tennessee. Een grote, lastige ventilator in de keuken veroorzaakte zoveel trilling dat het moeilijk was om met de camera's te werken. Daarom besloot broeder Koehler dat zij de verslagen tussen tien uur 's avonds en de vroege ochtend moesten filmen, want dan draaide de ventilator niet. Ze ontwikkelden de films in de badkuip en hingen ze op een waslijn te drogen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, van 1940 tot 1945, hadden de meeste mensen weinig tijd om aan genealogie te doen, en ook het benodigde materiaal voor de films was moeilijk te verkrijgen. Na de oorlog breidde de 'Society' haar werk uit naar het oosten van de Verenigde Staten, en Wales, Denemarken, Engeland en Nederland. Sindsdien zijn er veel landen aan toegevoegd.

Waar zijn al die miljoenen films opgeslagen? De meeste bevinden zich

in een berg! Tussen 1960 en 1963 werd er een grote bunker uitgegraven in een granieten berg in een ravijn ten oosten van Salt Lake City. De meeste verslagen zijn daar opgeborgen en bovendien worden in die bunker films ontwikkeld. Ook in Brazilië, Japan, Mexico en Duitsland worden films ontwikkeld.

Soms zijn er mensen door een wonder geholpen met hun werk aan hun familiegeschiedenis. Een van die wonderen vond in 1971 plaats op de Fiji-eilanden, die dat jaar een week lang geteisterd werden door zware regenval en krachtige windstoten die de palmbomen haast dubbel lieten klappen. Oceaangolven vermengd met regen sloegen op het eiland: rotsen, takken en zelfs daken van huizen werden meegesleurd langs de ondergelopen straten.

Molimau Tupa'i, de medewerker die in Fiji belast was met het maken van de microfilms voor de kerk, maakte zich zorgen om al het filmmateriaal dat hij in zijn kantoor had liggen. Toen hij het gebouw waar hij zijn kantoor had binnenkwam, zag hij dat de vloer was ondergelopen. Hij was ongerust toen hij zijn kantoor naderde en was bang dat de films, de boeken en mappen die hij op de grond had laten liggen, verloren waren gegaan. Alles zag er nat en beschadigd uit, maar tot zijn grote verbazing liep het water weg van de plaats waar zijn materiaal lag! Zijn kantoor had als enige in het gebouw

nog elektriciteit. Dagen daarna lag het normale werk nog stil omdat schoonmaakploegen alles moesten opruimen. Maar broeder Tupa'i's werk kon gewoon doorgaan.

Dankzij de computer is familiehistorisch werk stukken makkelijker geworden. Door het indrukken van een paar knoppen kunnen de mensen zien welk werk er al gedaan is voor hun voorouders. Bovendien kan er nieuwe informatie aan de bestanden worden toegevoegd.

De Genealogical Society of Utah werd in 1975 onderdeel van de afdeling genealogie van de kerk en in 1987 werd haar naam veranderd in Afdeling familiegeschiedenis. Tegenwoordig zijn er meer dan tweeduizend centra voor familiegeschiedenis verspreid over de hele wereld. In die centra worden mensen geholpen om genealogie te doen.

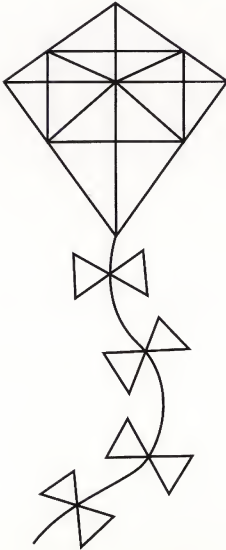
Dankzij het werk dat door duizenden familiehistorisch onderzoekers wordt gedaan, kunnen heel veel overledenen de zegeningen van de tempelverordeningen krijgen. Sommigen van jullie hebben misschien al geholpen bij het zoeken naar de namen van je voorouders, en misschien draag je er eens toe bij dat je voorouders een deel worden van je eeuwige familie. □

** Alle informatie die is gebruikt voor dit artikel is ontleend aan een nog niet verschenen boek van James Allen en Kahlie Mehr en uit Links to Forever, samengesteld door Connie Rector en Diane Deputy.*

HOOGVLIEGER

Rosie Centrone

Hoeveel driehoeken zitten er verstopt in de vlieger?

VAN PUNT TOT PUNT

Roberta L. Fairall

PLANTEN IN DE BIJBEL

Jacqueline Schiff

Zoek bij iedere bijbelse persoon de juiste plant.

— 1.	1. Jozef (Genesis 41:49, 57)	a. Mosterdzaadje
— 2.	2. Jeremia (Jeremia 1:11)	b. Wonderboom
— 3.	3. Jesaja (Jesaja 55:13)	c. Ceder
— 4.	4. Amos (Amos 7:14)	d. Stro
— 5.	5. Jezus (Matteüs 13:31)	e. Gerst en tarwe
— 6.	6. Salomo (1 Koningen 6:1, 9)	f. Koren
— 7.	7. Noach (Genesis 8:11)	g. Cypres en mirt
— 8.	8. Farao (Exodus 5:6-7)	h. Moerbeiboom
— 9.	9. Jona (Jona 4:6)	i. Amandelboom
— 10.	10. Ruth (Ruth 2:23)	j. Olijfboom

Bijbelplanten: (1) f, (2) i, (3) g, (4) h, (5) d, (6) c, (7) f, (8) d, (9) b, (10) e.

OUDERLING LINO ÁLVAREZ

Naar een interview met ouderling Lino Álvarez van de Zeventig

Net als Nephi in het Boek van Mormon ben ik uit 'eerzame ouders' geboren. We waren thuis met twaalf kinderen – tien jongens en maar twee meisjes. Ik ben het tiende kind. Mijn vader werkte jarenlang ver van huis in de bouw. Soms was hij weken van huis weg. Mijn moeder had haar handen vol aan de verzorging van haar kinderen. Ze verrichtte wonderen met het beetje geld dat mijn vader verdiende.

Toen ik nog maar een jaar of vier was, woonde ik in een klein plaatsje in de staat Coahuila (Mexico). Er woonden misschien honderd mensen. Hier kwam ik voor het eerst in aanraking met de Bijbel. Eens per week kwamen er mannen om bijbelverhalen aan de kinderen te vertellen. Vanaf de eerste keer dat ik een bijbelverhaal hoorde, hield ik er van.

Mijn vader las graag in de Bijbel. Hij was niet katholiek, mijn moeder wel. Zij nam ons al mee naar de

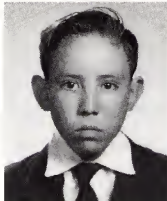
katholieke kerk toen we nog heel klein waren. In 1956 kwamen de HLD-zendingen bij ons aan de deur. Zij wisten op bewaamde en geïnspireerde wijze mijn moeder en ons te interesseren in hun lessen. Iedere keer dat ze kwamen, lazen ze ons iets voor uit de Schriften – meestal uit het Boek van Mormon – en de volgende keer vroegen zij ons om na te vertellen wat ze hadden onderwezen en wat we hadden gelezen. Mijn vader, mijn moeder en de drie kinderen die nog thuis woonden, werden zes maanden later gedoopt.

Na mijn doop ging ik twee jaar lang naar het jeugdwerk, ook al was ik er eigenlijk te oud voor. Ik droeg het priesterschap, maar omdat de gemeente zo klein was en de jeugdwerkleerkrachten erg goed waren, kreeg ik les van hen. Ik vond het heerlijk in het jeugdwerk en ben bijzonder dankbaar voor drie voortreffelijke leerkrachten – Olga Ramos,

Lida del Bosque en Irma Torres – want door hun lessen leerde ik het evangelie kennen.

Nadat ik me had laten dopen, werd de kerk mijn wereld. Ik vond het heerlijk om samen met de andere leden in de kerk te zijn. Ik kan mij de vele keren herinneren dat ik op zaterdag met de diakenen de kapel schoonmaakte voor de zondag. Ik bezocht ook de wekelijkse activiteitenavond. Doordat ik de zendingen in het jeugdwerk en thuis had gezien, besloot ik al jong om op zending te gaan. Ik ben twee jaar in het westen van Mexico op zending geweest en was daar erg gelukkig mee.

Kinderen, gehoorzaam de geboden van de Heer. Neem nu de beslissing om op zending te gaan en in de tempel te trouwen. Als je nu al, nu je nog jong bent, in je verstand en in je hart de beslissing neemt om dat te doen, dan zullen jullie goede zendingen, echtgenoten en ouders

Tegenoverliggende pagina: Lino (links) met zijn moeder en zijn neef Gabriel. Boven: Lino als eenjarige peuter, als twaalfjarige jongen die van de basisschool komt, en als man die geroepen is als zeventig; ouderling en zuster Alvarez met hun kinderen. Rechts: Als jongeman samen met zijn vader.

worden. Ik geloof dat de wereld het meest behoefte heeft aan goede moeders en vaders die hun gezin leiden.

Kinderen, blijf uit de buurt van zaken die jullie van je Hemelse Vader en Jezus Christus kunnen laten afdwalen – zoals liegen, stelen, drugs gebruiken, het woord van wijsheid

overtreden, of alles waarvan de profeten ons geleerd hebben dat het verkeerd is.

Wees voorzichtig bij het uitzoeken van je vrienden. Goede vrienden helpen ons om het goede te doen; slechte vrienden verleiden ons om slechte dingen te doen.

Bereid je nu voor op een zending. Wees zedelijk rein. Als je op ieder gebied rein blijft en goed leeft, als je elke zondag als goed lid van het avondmaal neemt, dan zul je later een geweldige zending zijn en een leider in de kerk.

Ik houd van alle kinderen. Met de macht en het gezag die ik als algemene autoriteit draag, zeg ik jullie dat je alle zegeningen kunt verwerven

die je ouders je toewensen. Waar jullie wonen is niet belangrijk, noch je huidskleur, of de kleur van je ogen of haar. Iedereen op aarde is een zoon of dochter van God en Hij wil dat we zo rein, onschuldig en rechtvaardig bij Hem tengerken als we waren toen we werden geboren. □

ZENDELINGEN VERKONDIGEN VREDE

Judy Edwards

'Hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hen, die nog steeds vrede verkondigen!' (Mosiah 15:16).

Wisten jullie dat zendelingen vrede verkondigen? Vrede verkondigen

betekent andere mensen over het evangelie van Jezus Christus vertellen.

In het Boek van Mormon staat dat heel veel jaren geleden de profeet Abinadi aan het hof van de goddeloze koning Noach en zijn priesters verscheen. Met moed en macht getuigde Abinadi van het evangelie van Jezus Christus. Hij vertelde hoe dankbaar hij was voor alle mensen die vrede hadden verkondigd, of andere mensen over het evangelie hadden verteld, voor de zendelingen die op dat moment vrede verkondigden en voor de zendelingen die in de toekomst de evangelieboodschap zouden verspreiden (zie Mosiah 12:17–15:18).

Alma was toen aan het hof van koning Noach. Hij luisterde naar de woorden van Abinadi en werd gezegend met een getuigenis van Jezus Christus. Hij werd zelf een zendingeling en onderwees de woorden die hij Abinadi had horen spreken. Hij verkondigde vrede aan iedereen die ernaar wilde luisteren (zie Mosiah 17:2; 18:1).

In de geschiedenis van de wereld hebben ook veel andere goede mannen en vrouwen vrede

verkondigd en getuigd van het evangelie van Jezus Christus. Over vier van hen kunnen we lezen in Mosiah 27:34–37: 'En hun namen waren: Ammon, Aäron, Omner en Himni; dit waren de namen der zoons van Mosiah.

'En zij reisden door het ganse land Zarahemla, en onder al het volk, dat door koning Mosiah werd geregeerd, (...) en zij legden de profetieën en de schriften uit aan allen, die ze wilden horen.

'En aldus waren zij middelen in Gods handen om velen tot de kennis der waarheid te brengen, ja, tot de kennis van hun Verlosser.

'En hoe gezegend zijn zij! Want zij boodschappen vrede; zij brachten de goede boodschap van het goede, en verkondigden aan het volk, dat de Here regeert.'

Jullie kennen misschien zendelingen die nu het evangelie van Jezus Christus prediken – die over de hele wereld vrede verkondigen. Net zoals Abinadi jaren geleden dankbaar voor hen was, zijn wij dankbaar voor hen!

Jullie kunnen ook vrede verkondigen door anderen te vertellen over je getuigenis van het evangelie van Jezus Christus. Net als Abinadi, Alma, Ammon, Aäron, Omner en Himni, en jullie familieleden, en net als de mensen in je wijk of gemeente, kunnen jullie anderen de boodschap van het evangelie brengen die van

'de Grondlegger des vredes (...), ja, de Here' komt (Mosiah 15:18).

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Help ieder kind een 'Ik kan vrede verkondigen'-pagina te maken voor zijn of haar 'vredesboek' (zie Ideeën voor de participatieperiode 3, De Kinderster, februari 1994, blz. 10). Het kind kan daarop schrijven of tekenen wat hij of zij kan doen of zeggen om andere mensen de evangelieboodschap te brengen. Voorbeelden: 'Ik kan een vriendje of vriendinnetje uitnodigen om mee te gaan naar de kerk'. 'Ik kan een van mijn burens een Boek van Mormon geven.' 'Ik kan een goed voorbeeld zijn door de geboden te gehoorzamen.' 'Ik kan vriendelijk zijn.' 'Ik kan de geloofsartikelen uit mijn hoofd leren en ze voor iemand opzeggen.' 'Ik kan mijn getuigenis van Jezus Christus geven.'*

2. *Betrek de kinderen bij een zendelingenles (zie Primary Sharing Time Resource Manual, blz. 86).*

3. *Vertel verhalen uit de Schriften over kinderen die zendingswerk deden, zoals het jonge meisje uit het land van Israël (zie 2 Koningen 5:1–14) en Daniël, Sadrak, Mesach en Abednego (zie Daniël 1). Gebruik ook hedendaagse voorbeelden van kinderen die zendingswerk doen. U kunt voorbeelden vinden in de jeugdwerklesboeken.*

4. *Help ieder kind een naamplaatje te maken zoals de zendelingen dat dragen, en schrijf daar ook de woorden op 'Ik kan vrede verkondigen'. □*

ALMA

ABINADI

AMMON

Instructies

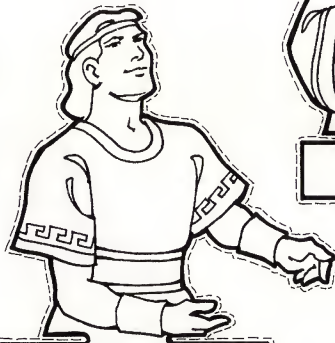
Kleur de vingerpoppetjes op deze bladzijde. Teken op een apart blaadje papier nog meer vingerpoppetjes die andere zendingen voorstellen die u kent, zoals broers en zusters, grootouders of vrienden die op zending zijn geweest. Teken daarna een poppetje dat uzelf voorstelt! Knip de poppetjes uit en plak de uiteinden met plakband aan elkaar zodat ze om uw vinger passen. Gebruik de poppetjes als illustratie bij het vertellen over deze zendingen.

HIMNI

AÄRON

OMNER

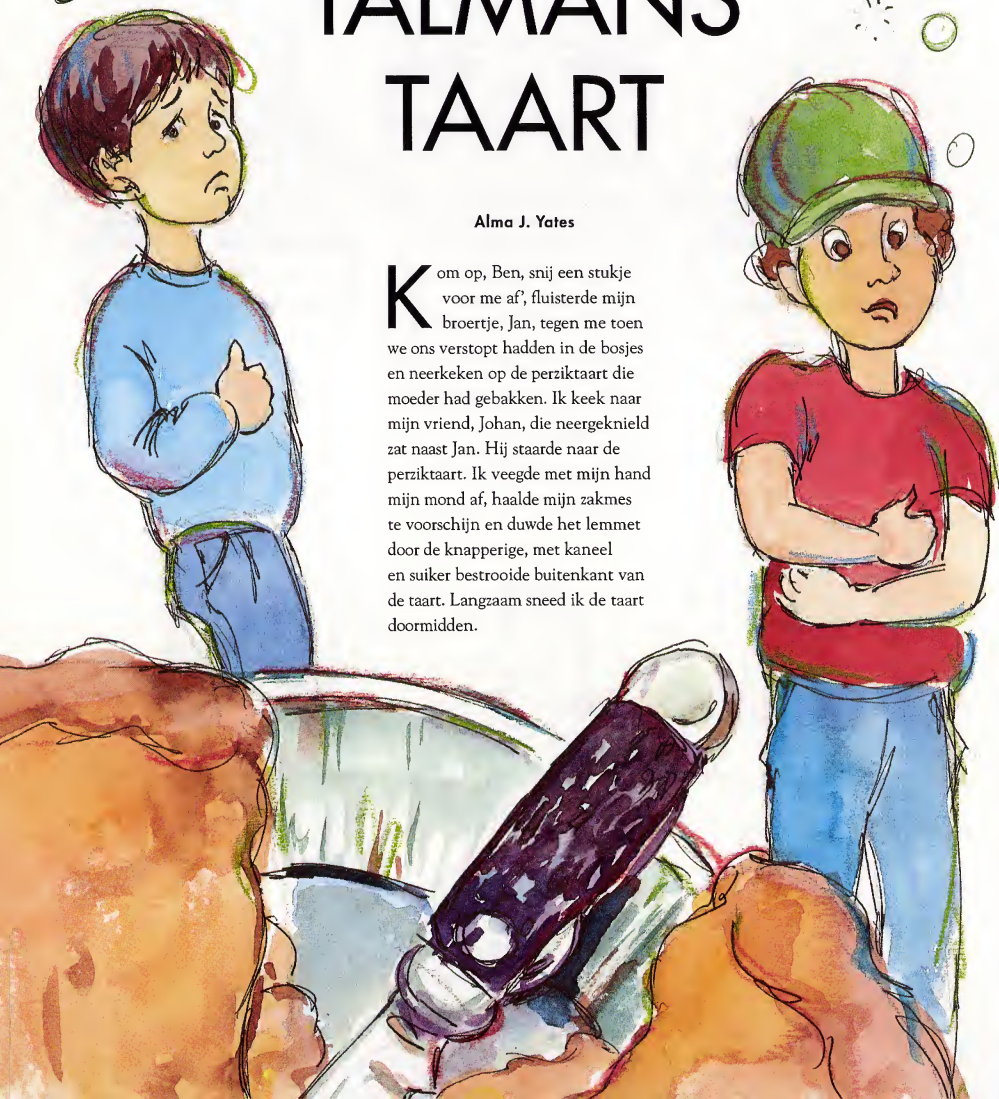
ILLUSTRATOR: JERRY HARSTON

VERHAAL

BROEDER TALMANS TAART

Alma J. Yates

Kom op, Ben, snij een stukje voor me af, fluisterde mijn broertje, Jan, tegen me toen we ons verstopt hadden in de bosjes en neerkeken op de perziktaart die moeder had gebakken. Ik keek naar mijn vriend, Johan, die neergeknield zat naast Jan. Hij staarde naar de perziktaart. Ik veegde met mijn hand mijn mond af, haalde mijn zakmes te voorschijn en duwde het lemmet door de knapperige, met kaneel en suiker bestrooide buitenkant van de taart. Langzaam sneed ik de taart doormidden.

'Denk je niet dat ze door zullen hebben dat jij het gedaan hebt?' fluisterde Johan toen ik hem een stuk taart gaf waar de perzikvulling van afdroop.

Ik schudde mijn hoofd, hoewel ik er helemaal niet zo zeker van was. Maar ik wilde niet dat Johan en Jan dat wisten. 'Nee,' zei ik. 'Niemand zal het ooit te weten komen. Moeder heeft vijf taarten gemaakt en gevraagd of wij die willen rondbrengen. Ze denkt er waarschijnlijk niet eens meer aan dat wij deze taart naar broeder Talman moesten brengen.'

Binnen de kortste keren likten we de laatste restjes plakkerige vulling van onze vingers af. 'Ik heb het gevoel alsof mijn buik op springen staat', kreunde Jan. 'Ik heb mijn hele leven nog niet zoveel taart gegeten.'

'Hadden we hem maar niet zo snel opgegeten,' mopperde Johan. 'Het is lang niet zo lekker als je zo'n groot stuk taart in drie happen moet opeten.'

'Ja,' kreunde Jan, terwijl hij over zijn buik wreef. 'Ik voel me niet lekker.'

Ik knikte en voelde me ook misselijk, maar niet alleen omdat we een hele taart hadden opgegeten. In mijn hart wist ik dat ik me vooral zo voelde omdat we een gestolen taart hadden opgegeten. Toen ik naar de lege taartschaal keek, wenste ik dat we de taart naar broeder Talman hadden gebracht.

We strompelden de bosjes uit en gingen op weg naar huis. Ik had de taartschaal onder mijn shirt verborgen.

Moeder zat in de woonkamer toen we het huis binnenslopen en op onze tenen naar de keuken liepen. We wasten de schaal af en zetten hem in de kast. Toen renden we naar de deur.

'O, Ben,' riep moeder net toen we bij de voordeur aankwamen. 'Hebben jullie die taarten afgegeven?'

Ik slikte en hapte naar adem. 'Iedereen was heel blij met je taarten, mama.'

'En wat vond broeder Talman ervan?' vroeg ze opgewonden. 'Hij is jarig vandaag. Ik heb hem al weken geleden beloofd dat ik een taart voor hem zou bakken. Hij dacht beslist dat ik het vergeten was.'

'U hebt broeder Talman een perziktaart beloofd?' vroeg Jan.

Moeder knikte en glimlachte. 'Ik zal hem vanmiddag nog even bellen om hem met zijn verjaardag te feliciteren.'

'Ik dacht dat je zei dat ze er nooit achter zou komen!' zei Jan beschuldigend toen we de trap af naar buiten liepen.

'Ja,' zei Johan, 'nu komen ze er zeker achter. Wat moeten we doen?'

'Hoe kon ik nu weten dat broeder Talman jarig is?' snauwde ik.

'Bovendien, het was ook jullie idee.' 'We moeten zorgen dat we een andere taart krijgen,' zei Jan.

'Ja,' mompelde ik, 'voordat moeder broeder Talman opbelt.'

'Ik heb een idee!' riep Johan. 'Mijn moeder heeft een jeugdwerkvergadering. Laten we naar mijn huis gaan en zelf een taart bakken.'

'Wat moeten we het eerst doen?' vroeg Jan terwijl we bij Johan thuis om de keukentafel stonden.

'Ik heb mama een paar maal een taart zien maken. Het enige wat we hoeven te doen, is de taartbodem maken, die vullen met fruit en dan alles in de oven zetten.'

'Maar hoe maken we de taartbodem?' vroeg Jan.

'Geef me een beslagkom, meel en boter,' bromde ik. 'Moet ik dan ook alles alleen doen? We mengen het, rollen het op en doen het dan in de taartvorm.'

Terwijl Johan de bloem in de beslagkom deed en Jan de boter in stukken toevoegde, nam ik een pollepel en probeerde alles te mengen. Het was veel moeilijker dan ik dacht.

'Het wordt helemaal niet mooi glad,' merkte Johan op.

'Misschien moet er wat water bij. Doe er wat water bij,' commandeerde ik.

'Het ziet er al wat beter uit dan eerst,' zei Johan een paar minuten later, 'maar het lijkt nog steeds niet op een taartbodem.'

'Het is ook geen taartbodem,' snauwde ik. 'Nog niet. Het is alleen

nog maar deeg. Misschien ziet het er beter uit als we het uitrollen. Bij moeder ziet het er ook pas als een taartbodem uit als ze het uitrolt.'

Het deeg viel uit elkaar of bleef als glibberige klonten aan elkaar plakken, maar we hielden vol, sloegen erop met onze vuisten of met lepels en knepen het met onze vingers. Toen we het uiteindelijk in de taartvorm deden, waren er nog steeds een paar oneffenheden en de randen waren wat gescheurd.

'Waarnee vullen we hem nu?' vroeg Jan.

'Hebben jullie perziken in huis?'

Johan sloeg de bloem van zijn handen en keek in de voorraadkast. Hij kwam terug met een grote pot halve perziken. 'Zijn deze goed?' vroeg hij. Ik knikte. 'We moeten het er gewoon mee doen.'

We verdeelden de halve perziken over de bodem en dronken het sap op. We konden geen groot stuk deeg maken voor bovenop de taart, dus namen we een heleboel kleine stukjes en drukten die tegen elkaar.

'Het lijkt helemaal niet op de taarten die moeder altijd bakt', mompelde Jan. Johan knikte. 'Er ontbreekt iets.'

'Kaneel en suiker!' riep ik uit en glimlachte. 'Mama doet er altijd kaneel en suiker op.'

Jan pakte de suiker en Johan pakte de kaneel en ze begonnen beiden te strooien.

'Is dit genoeg?' vroeg Johan.

Ik schudde nee. 'Er moet veel suiker en kaneel op deze taart om de leuke plekken weg te werken.'

Het was al laat in de middag toen we uiteindelijk de taart uit de oven haalden.

'Het lijkt niet echt op de taarten die moeder altijd maakt', zei Jan.

'Het ziet er ook niet uit als iets wat iemand wil eten', zei Johan.

'Misschien ziet broeder Talman het verschil niet tussen een goede en een slechte taart', zei Jan.

'Waarschijnlijk niet', antwoordde ik hoopvol. 'Hij houdt van spruitjes. Iemand die spruitjes kan eten, kan deze taart ook eten.'

'Misschien kunnen we er beter een servetje overheen leggen', zei Johan. 'Dan kunnen we het aan hem geven en weggaan voordat hij het heeft gezien.'

Met lood in onze schoenen sloegen we het tuinpad in dat naar broeder Talman huis leidde. De taart was nog warm. Ik slikte toen ik aanbelde. Johan en Jan verschoven zich achter mij.

'Hé, hallo jongens.'

'We hebben een taart voor u', barstte ik uit en duwde hem de taart in handen. 'Moeder heeft ons gevraagd u die te brengen.'

'Wat aardig van haar, Ben. Ze had wel gezegd dat ze er een voor me zou maken, maar ik dacht dat ze daar niet meer aan zou denken. Je weet niet half hoe lekker ik je moeders taarten vind.'

We wilden weer weggaan.

'Nog niet weggaan, jongens. Kom binnen, dan eten we samen een lekker stuk taart.'

'Nee, we moeten' – ik voelde me misselijk worden – 'We... uh... willen helemaal geen stuk van uw taart.'

Voordat we het in de gaten hadden, zaten we al bij broeder Talman aan tafel. Nadat hij het servetje van de taart had getrokken, zat hij er alleen maar naar te staren. Toen keek hij ons aan en vervolgens keek hij weer naar de taart.

'Iedereen heeft zijn dag wel eens niet', zei Jan. 'Je kunt niet iedere keer een mooie taart bakken. Zelfs moeder niet.'

Broeder Talman haalde zijn schouders op en pakte een mes om de taart mee te snijden. De bovenkant viel in honderden stukjes uiteen zodra hij die met zijn mes aanraakte. Broeder Talman staarde ons aan, maar wij keken niet op. We bleven maar naar de taart kijken. De perziken waren verschrompeld en bruin, en het deeg was op sommige plaatsen te melig en op andere te nat.

We probeerden allemaal een stukje te eten, maar het smaakte verschrikkelijk. Alleen al ernaar kijken was erg genoeg – ervan eten was onmogelijk. Zelfs broeder Talman legde zijn vorkje neer en nam een grote slok drinken. 'Heeft jullie moeder deze taart echt gemaakt?' vroeg hij uiteindelijk, terwijl hij in het spul op de taartschaal zat te prikken.

Ik wist dat ik niet kon liegen. Ik wilde het ook niet. 'Moeder had een taart voor u gemaakt, maar wij hebben hem opgegeten. Toen we naderhand ontdekten dat u jarig was en moeder u op zou bellen, hebben wij deze gemaakt. Gaat u het aan haar vertellen?'

Broeder Talman moest lachen. 'Jullie hebben me een taart gebracht. Was de andere erg lekker?'

We knikten en ik voegde eraan toe: 'Maar het is niet leuk om een

gestolen taart te eten. We zijn er gewoon misselijk van geworden.'

'Goed, ik zal jullie moeder vertellen dat ze een heerlijke taart heeft gebakken. Dat is toch ook zo?'

Ik knikte en keek naar beneden. 'Het spijt ons, broeder Talman. We zullen het nooit meer doen, echt waar.' Johan en Jan knikten allebei.

Een paar minuten later liepen we langzaam onze keuken binnen. Moeder glimlachte toen we binnenkwamen. 'Ik heb iets voor jullie bewaard,' zei ze.

'Weten jullie nog, dat jullie altijd graag je eigen taart wilden hebben?'

We knikten.

Ze liep naar het aanrecht en pakte een mooie, grote perziktaart. 'Ik heb deze speciaal voor jullie gemaakt,' zei ze.

Ik voelde mijn maag salto's maken. Het laatste waar ik behoefte aan had, was nog een stuk taart. Ik keek naar Johan en Jan, en zij keken naar mij.

Hun gezichten leken een beetje groen. 'Moeder,' zei ik, terwijl ik mijn buik

vasthield, 'als u het niet erg vindt, nemen we er niets van. Maar,' voegde ik er snel aan toe, 'broeder Talman zou heel graag een van uw taarten willen hebben.'

'Maar hij heeft al een van mijn taarten gehad. Ik dacht dat jullie mijn taart zo lekker vonden,' zei ze en ze leek een beetje gekwetst.

'We vinden uw taart ook lekker, moeder. We hebben broeder Talmans taart opgegeten.'

'Maar hij smaakte niet erg goed,' viel Jan me in de rede. 'Dat was niet uw schuld,' zei hij snel. 'Gestolen taarten zijn nu eenmaal niet zo lekker.'

'Ja,' zei ik, 'daarom kunnen we deze beter naar broeder Talman brengen. De taart die wij voor hem gemaakt hadden, was niet te eten.'

'Jullie hebben een taart gemaakt voor broeder Talman?'

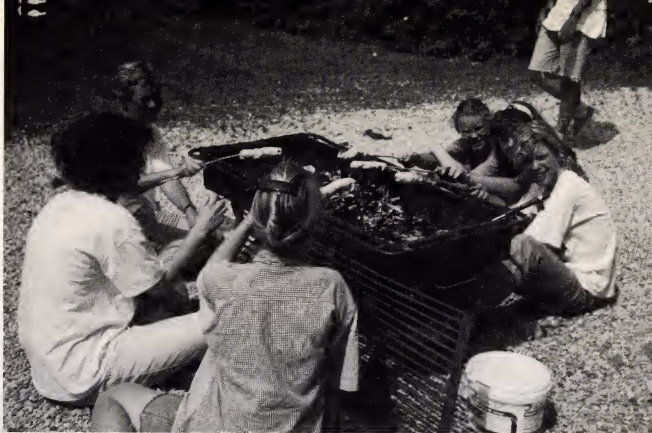
Johan schudde zijn hoofd. 'Ik weet niet zeker of je het wel een taart kunt noemen. Hij leek meer op een enge ziekte.'

'Maar we hebben er een hoop van geleerd,' zei ik. 'Als u ons weer vraagt om iemand een taart te brengen, kunt u er zeker van zijn dat we dat ook doen. Dat beloven we.' □

AP-scouting in Rotterdam-Zuid

— Michel Poulaert —

Velen hadden erover gehoord, velen spraken erover, velen wilden het doen. Zodoende heb ik, anderhalf jaar geleden, dan maar het initiatief genomen om het AP-scoutingprogramma in Rotterdam-Zuid

tingonderscheidingen ontvangen. De AP-scouting van de kerk is een uitstekend hulpmiddel om de jongeren te stimuleren dichtbij de kerk te blijven. Het doel van het scoutingprogram-

land. We hebben drie patrouilles: de Leeuwen (Jonathan, Mark, Leslie en Micha), de Adelaars (Thomas, Jedy en Leon) en de Panda's (Marlies, Yvonne, Carolien, Rebecca, Elize, Leonie en Richelda).

Wij nemen deel aan de verschillende districtsactiviteiten van Scouting Nederland; dat is tegelijk een stukje public relations buiten de kerk. Men leert ons erdoor kennen en het biedt ons de gelegenheid om andere groepen te leren kennen. Tijdens een recente D.S.W. (District Scouting Wedstrijd) hebben we een goede 26e plaats op 54 deelnemers behaald. Ook hebben we gevaren met de Lieflets van de waterscouts uit Barendrecht, een heel leerzame activiteit.

Wij hebben ook al een nachtelijke trektocht gehouden en zijn toen bij een boer in het hooi gaan slapen. We hebben door

de duinen van Zeeland gelopen. En we doen nog zoveel meer.

Ons seizoen hebben we natuurlijk afgesloten met een groot kamp in de Ardennen. De ligging was uitstekend: midden in de natuur, langs een beekje, en om ons heen bossen, hoge heuvels, en weiden met loeiden koeien. De drie patrouilles hebben zelf hun tenten opgezet en hun tafelvuur gebouwd. Iedereen deed mee: sjorren, zagen, kappen, nadenken ... Ook broeder Hans Noot en zijn zoon zijn ons komen bezoeken. We hebben zoveel beleefd, teveel om allemaal te beschrijven. Om maar een paar activiteiten te noemen: een tocht met kompas door de bossen en over de steile heuvels. Een patrouil-

De deelnemers aan het scoutkamp 1994.

op te starten. Hierna een verslag. Wat is scouting eigenlijk? Het is een programma, in het begin van deze eeuw opgericht door Baden Powell, dat de bedoeling had kinderen te stimuleren bij het ontwikkelen van hun eigenschappen, waar zowel zichzelf als hun omgeving baat bij zouden vinden. De godsdienst speelde voor hem een belangrijke rol in die ontwikkeling.

De kerk steunt dit programma volledig. President Spencer W. Kimball was een actieve voorstander van en deelnemer aan het scoutingprogramma in de kerk, net zoals overigens de presidenten Ezra Taft Benson en Howard W. Hunter. Altemaal hebben ze de hoogste scou-

ma is de jongeren hun plicht te leren jegens God, hun medemens, hun land en zichzelf. Het is gebaseerd op activiteiten die de jeugd aanspreken. Het stimuleert hen om hun roeping groot te maken en betere leden van de kerk te worden.

Door mijn stage bij Scouting Nederland beschik ik nu over heel wat ideeën voor verschillende activiteiten. Al vanaf het begin waren de jongens en meisjes in onze wijk enthousiast over het scoutingprogramma. Iedereen draagt het volledig uniform met de officiële blauw-witte das van de kerk. We vergaderen tweemaal per maand. Onze groep (de Spencer W. Kimball-groep) is ingeschreven bij Scouting Neder-

Een dagje in Zeeland.

ontvangen, Thomas zijn tweede. De avondmaaldienst op zondag was een bijzondere vergadering; tijdens de getuigenisdienst was de Heilige Geest sterk voelbaar.

Jammer genoeg moesten we op zondagmiddag alles opruimen en naar huis vertrekken. Gelukkig blijft het scoutingprogramma het hele jaar draaien. Dit jaar gaan we vier hikes doen, waarvan één in de winter in de Ardennen.

Scouting is een geweldig programma, zeker als je houdt aan de normen van de kerk. Het werkt alleen als de leiding enthousiast is en het programma volledig door de bisschop gesteund wordt. En dat is in Rotterdam-Zuid ongetwijfeld het geval! Zuster Tinie Akkermans en broeder Martin Broekzitter zijn gemotiveerde leiders en staan altijd voor 'hun' meiden en jongens klaar, en bisschop Staal heeft ervoor gezorgd dat we over een complete uitrusting beschikken om er een succes van te maken.

Scouting is het beste jeugdprogramma dat er bestaat om de jeugd te helpen niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk, moreel en emotioneel sterk in de wereld te staan en zich voor te bereiden op een zelfstandig en onafhankelijk leven. Het AP-scoutmotto luidt immers niet voor niets: 'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen' (Leer en Verbonden 38:30). Gewoon doen dus! «

Volgende maand besteden we aandacht aan de David O. McKay-groep uit Den Haag. Bovendien plaatsen we een interview met Hans Noot, regionaal hoofd AP-scouting.

le was verdwaald en heeft meer dan 20 km extra gelopen! Enkelen hebben een koe zien kalveren. Een van ons is tot aan zijn knieën in een mestput gevallen. Dat was lachen, hoor! We hebben een boer geholpen zijn kalveren voor de eerste keer buiten te laten naar de wei, mochten bij het melken aanwezig zijn en hebben lekker verse melk gedronken. Ook een nachtspel mocht er niet aan ontbreken. 's Avonds was er tijd voor gezellige kampvuren met veel zang, spel en gelach.

Alle geïnstalleerde scouts hebben hun eerste spar

Op kamp in de Ardennen.

Zendelingenpagina's

Deze maand besteden wij in de zendelingenpagina's aandacht aan Koos Bogaerts uit de Gemeente Breda, die een zending vervult in Duitsland, en Geert de Vylder die vanuit de Gemeente Brussel op zending is vertrokken naar Nederland. Ook hebben wij een brief ontvangen van broeder en zuster Van Geenen, die op zending zijn in Indonesië, waarin zij, uit naam van de regionaal vertegenwoordiger in Singapore, laten weten dat er in Indonesië dringend behoefte is aan zendingsechtparen. Die echtparen dienen de taal (baha-sa Indonesia) machtig te zijn.

Koos Bogaerts

Sinds augustus 1993 ben ik op zending in het Zendingengebied Hamburg. Ik ben begonnen in Hannover, waar ik vier maanden ben geweest. Mijn collega daar was ouderling Djambov, uit Bulgarije. Daarna heb ik tweeënhalve maand in Schwerin (voormalig Oost-Duitsland) gewerkt, met ouderling Ishikara. Vervolgens vijf maanden in Lüneburg. Mijn collega daar was ouderling Beyer.

Momenteel [begin juli, red.] ben ik in Braunschweig. De Heer heeft mij uitermate gezegend. Hij heeft mij en mijn collega's als zijn werktuigen gebruikt, en dat heeft ons veel vreugde geschonken. Ongeveer twee weken geleden hebben we op straat een vrouw aangesproken. We mochten haar de eerste les komen geven, gisteren hebben we haar de tweede les gegeven. Ze heeft gebeden en een zeer warm gevoel gekregen. Een gevoel van vreugde en overtuiging dat het evangelie van Jezus Christus waar is. Ze wil zich koste wat kost laten dopen. Deze vrouw heeft jarenlang zonder geloof geleefd en is eigenlijk steeds verder in het duister weggezonden. Ze had totaal geen vreugde meer in haar leven. Nu heeft ze een lichtpuntje gezien; ze wil naar het licht, weg van de duisternis. Het is met ons als met Ammon eens: 'Ziet, ik antwoord voor u; want onze broederen, de Lamaniëten, waren in duisternis, zelfs in de donkerste afgrond; doch ziet, hoevelen hunner zijn er toe gebracht om het wonderbaar licht Gods te aanschouwen! Dit

Vlnr: Ouderling Beyer, ouderling Bogaerts, ouderling Tshihara en ouderling Cooper.

is de zegen, ons gegeven, dat wij middelen in de handen Gods zijn geworden om dit grote werk te verrichten' (Alma 26:3).

Maandag hebben ouderling Fox en ik een andere vrouw de tweede les geven en haar uitgenodigd zich te laten dopen. Daar heeft ze in toegestemd. Ze voelt dat het goed is om door de doop helemaal gereinigd te worden.

Zulke grote zegeningen zijn toch bijna onvoorstelbaar; maar alles is mogelijk. Ik houd veel van mijn Hemelse Vader en probeer altijd en overal bereid te zijn een werktuig in de hand van de Heer te zijn. 'Ik

weet, wat de Here mij heeft geboden, en ik roem er in. Ik roem niet in mijzelf, maar ik roem in hetgeen de Here mij heeft geboden; ja, dit is mijn roem, dat ik wellicht een middel in Gods handen moge zijn om de een of andere ziel tot bekering te brengen; en dit is mijn vreugde' (Alma 29:9).

Ik kan niets doen zonder de Heer. Daarom dank ik iedereen voor de gebeden die worden opgezonden voor de zendingen. Ik ben mijn Hemelse Vader heel dankbaar dat Hij mij toestaat een zending te vervullen. De vreugde is onuitsprekelijk! «

Geert de Vylder

Gegroet Vlaanderen en Nederland! Ik ben op het ogenblik op zending in het Zendingengebied Amsterdam en wil daar in het kort verslag over uitbrengen.

Al sedert mijn doop, 11 jaar geleden, had ik het sterke verlangen om op zending te gaan. Ook in mijn patriarchale zegen werd dat bevestigd door de Heer. Door het volgen van het seminarie- en instituutprogramma kon ik mijn kennis van de Schriften vergroten. Na jarenlange voorbereiding kon ik eindelijk het rad in werking zetten en de papieren voor mijn zending in orde brengen en opsturen. Misschien had ik eerst wel wat verder weg op zending gewild, maar de belofte dat ik zou gaan naar een land waar ik veel succes zou hebben, gaf me veel kracht.

Op 29 juli 1993 vertrok ik naar het opleidingsinstituut in Lingfield. Het werden 12 fantastische dagen, vooral omdat de band onder de 28 zendelingen er bijzonder sterk was. Ondertussen ben ik al meer dan een jaar op zending. Ik kan eerlijk zeggen dat het eerste jaar van mijn zending tot nu toe het beste jaar van mijn leven is geweest; ik heb zoveel geleerd en meegemaakt waardoor ik geestelijk enorm gegroeid ben.

Mijn eerste gebied na mijn aankomst in het zendingskantoor in Hilversum was Winterswijk. Ik ben er maar acht dagen geweest, maar kan toch zeggen dat ik er een belangrijke les geleerd heb, namelijk dat een zending geduld moet hebben. Mijn echte 'groentjesstad' was Enschede, en mijn trainer was een geestelijke

reus en het beste voorbeeld dat ik me kon indenken. Het zendingswerk in Vlaanderen en Nederland is niet zo gemakkelijk als in een aantal andere landen, maar het biedt heel wat mogelijkheden om je geloof te oefenen, hard te werken en op de Heer te leren vertrouwen. De groot-

Ook zendelingen moeten eten.

ste zegening is dan ook dat iemand, in antwoord op jouw gebed, je binnenlaat en zegt alles te willen weten over jouw boodschap.

Door dagelijks in het Boek van Mormon te studeren, open ik mijn hart voor de leiding van de Heilige Geest. Ik hou van dat boek, het is een krachtig hulpmiddel bij het zendingswerk. Het boek is waar en ik grijp elke kans die ik krijg aan om ervan te getuigen, evenals van de liefde van Jezus Christus.

Na drie maanden in Enschede, ben ik drie maanden in Lelystad en vier

maanden in Den Haag werkzaam geweest. Nu ben ik in Heerlen. Veel zendelingen vinden het moeilijk werken hier, maar mijn collega en ik hebben verscheidene onderzoekers die bijzonder geïnteresseerd zijn. Ik houd van de Nederlanders en ben bijzonder dankbaar voor de gast-

vrijheid en de steun van de leden van de kerk. Als zendelingen werken we vaak samen met de leden om het Koninkrijk op te bouwen.

Ik heb voor mezelf ondervonden dat de sleutels tot succes zijn: gehoorzaamheid, gebed, geloof, hard werken, en vooral liefde. Het is moeilijk om er een 'beste' ervaring uit te halen. Elke dag gebeurt er wel wat waarvan je zegt: 'Hé, dat heb ik nog niet meegemaakt!' Maar de fijnste ervaring die met mijn zending verbandhoudt, is dat mijn zus binnenkort ook op zending vertrekt. Het is geweldig om te ervaren dat je voor iemand een goed voorbeeld bent.

Ik ben op zending gegaan om mijn liefde tegenover mijn Hemelse Vader, tegenover mijn oudste broeder, Jezus Christus, en tegenover mijn naaste te tonen en

om de verloren schapen terug te voeren naar de Heer. Ik weet met heel mijn hart dat het herstelde evangelie waar is en dat God en Jezus Christus erg veel van ons houden. Joseph Smith werd geroepen om een wonderbaar werk voort te brengen; het Boek van Mormon is waar. Ik ben dankbaar dat ik door een profet van God op zending ben geroepen. Ik dank de leden in de gemeenten Aalst en Brussel voor hun steun aan mij, en alle leden in Vlaanderen en Nederland voor hun steun aan de zendelingen. «

In het zendingsveld

Groot-Brittannië

Renate Bijkerk/Pepijn Piller

England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury-on-Trym, Bristol, BS9 3BH, Engeland

Desiree Broekzitter/Steven Hermans

England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, CR4 4ED, Engeland

Jos den Brouwer

England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, LS18 5BJ, Engeland

Richard Heil/Peter Mesotten/Emilio Nicoli

England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland

Griekenland

Peter Degreyt/Askold Meisner/David Muntinga/Annelies Uijterlinde

Zendingsgebied Athene, Papadiamanti Straat 4, Paleo Psychiko 15452, Athene, Griekenland

Verenigde Staten

David Broekman Colorado Denver South Mission, P.O. Box 2674, Littleton, Colorado 81201, USA

Elco Scheitling Carlsbad California Mission, 785 Grand Ave. #204, Carlsbad, California 92679, USA

Daniël de Kock Utica New York Mission, 600 French Road, New Hartford, New York 13413, USA

Arjen Koens Arizona Tempe Mission, P.O. Box 27056, Tempe, Arizona 85282, USA

Dimitri Mooy Pennsylvania Philadelphia Mission, 280 No. Providence Road, Media, Pennsylvania 19063, USA

Nederland

Inge Baetens/Rita Tirape/Celine Rol/Geert De Vylder
Zendingsgebied Amsterdam, Noordse Bosje 16, NL-1211 BG Hilversum

Spanje

Sergio Ribeiro

Zendingsgebied Las Palmas, Avenida Rafael Cabrera 4-6A, 35002 Las Palmas, Canarische Eilanden, Spanje

Albanië

Annick Debaene Zendingsgebied Zürich, Postadres: Rruga Thanas Ziko 68, Tirana, Albanië

Canada

Robin Muurling Mission Canadienne de Montréal, 1320 Boulevard Graham, Suite 310,

Indonesië

Cornelis en Suze van Geenen Singapore Mission, 253 Bukit Timah Road, Singapore 1025

Rusland

Bubi en Ans Oppermann P.O.Box 208, 630123 Novosibirsk, Rusland

België

Leo Fuenzalida Zendingsgebied Brussel, Blvd Brand Whitlock 87, B-1200 Brussel

West-Indië

Henry Aroeman Zendingsgebied West-Indië, Carleigh House, suite 3, Golf Club Road, Christ Church, Barbados, West-Indië

Schotland

Micha de Jong Scotland Edinburgh Mission, 'Boroughfield,' 32 Colinton Rd., Edinburgh, EH10 5DG, Schotland

Duitsland

Barbara Beute/Cathalina Teske/Anneke van Til

Frankfurt-tempel, Talstrasse 10, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Cornelis en Rineke de Bruijn/Cees en Sigrid van der Put

Talstrasse 64, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Koos Bogaerts

Deutschland-Mission Hamburg, Rugenbarg 7A, D-22549 Hamburg, Duitsland

Dan v.d. Wetering

Deutschland-Mission Frankfurt, Arndtstrasse 18, D-60325 Duitsland

Nieuwe zendingen

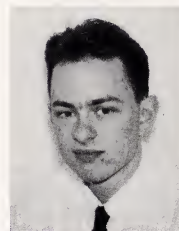
Naam: Micha de Jong
Unit: Zoetermeer
Zendingsgebied: Edinburg (Schotland)
Aanvang zending: 18 augustus
Opleidingsinstituut: Lingfield

Naam: Dimitri Mooy
Unit: Emmen
Zendingsgebied: Philadelphia (Pennsylvania)
Aanvang zending: 24 augustus
Opleidingsinstituut: Provo

Naam: Renate Bijkerk
Unit: Capelle
Zendingsgebied: Bristol (Engeland)
Aanvang zending: 29 september
Opleidingsinstituut: Lingfield

Naam: Dan van de Wetering
Unit: Lelystad
Zendingsgebied: Frankfurt (Duitsland)
Aanvang zending: 1 september
Opleidingsinstituut: Lingfield

PRIESTERSCHAPSZEGENS ONTVANGEN

Als wij het geweldige verslag lezen van het bezoek van de Heiland aan Amerika, hadden wij misschien onder de mensen willen zijn die zagen hoe de Heer 'hun kinderen één voor één [...] zegende' (3 Nephi 17:21). Ook al is de Heiland niet fysiek bij ons aanwezig, Hij heeft het ons mogelijk gemaakt om priesterschapszegens te ontvangen. Sommige van die zegens maken deel uit van belangrijke verordeningen – zoals de bevestiging en andere priesterschapsverordeningen. Bij andere gelegenheden ontvangen wij zegens ter aanmoediging en voor leiding als onderdeel van de naamgeving en zegening van een baby, een aanstelling of een patriarchale zegen. En wij kunnen altijd een priesterschapszegen ontvangen voor leiding, genezing en troost.

WIJ MOGEN OM EEN PRIESTERSCHAPSZEGEN VRAGEN

Onze problemen zijn verschillend, maar we maken allemaal wel eens tijd door waarin we mogelijk behoefte hebben aan een zegen van God. Die zegens kunnen wij krijgen door goede dragers van het Melchizedeks priesterschap. Een oudere vrouw met een zwakke gezondheid die zich regelmatig eenzaam voelde, vroeg een priesterschapsdrager haar een zegen te geven zodat zij beter zou begrijpen wat de zending was die God wilde dat zij vervulde. Een andere zuster, het enige lid van de kerk op de faculteit waar zij werkte, had

ILLUSTRATOR: BETH WHITTAKER

hulp nodig om belangrijke zaken met de faculteit te bespreken waarover hevige conflicten waren ontstaan. Zij vroeg haar huisonderwijzer haar een zegen te geven zodat zij de Geest bij zich kon hebben. Een moeder vroeg haar man haar een zegen te geven aan het begin van elk schooljaar, zodat zij de hulp zou krijgen die zij nodig had bij het begeleiden van haar kinderen.

- *Om wat voor reden kunt u om een zegen vragen?*

WIJ MOETEN GELOOF OEFENEN

De doeltreffendheid van een priesterschapszegen hangt ten dele af van het geloof van degene die de zegen ontvangt. Om een zegen vragen is op zich al een teken van geloof. Vasten als voorbereiding op het ontvangen van een zegen kan ons geloof vergroten en ons meer doen openstaan voor de Geest. Maar de doeltreffendste voorbereiding is ervoor te zorgen dat wij dagelijks een vertrouwensrelatie met

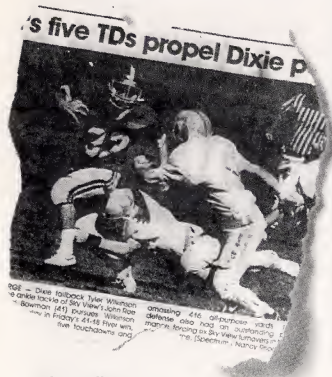
God hebben. Dat kunnen wij bereiken door gebed, schriftstudie, bekering, gehoorzaamheid en opoffering.

Het is goed om na de zegen na te denken en te bidden over de woorden die tot ons zijn gesproken. Een moeder die ongerust was over een dochter die het ouderlijk huis had verlaten en was afgedwaald van de kerk, vroeg haar echtgenoot om een zegen en er werd haar beloofd dat dat kind op een dag een grote bron van vreugde voor haar zou zijn. Gedurende de moeilijke maanden die volgden, kreeg zij moed door aan de zegen te denken en raakte ze niet in paniek. Ze zei: 'We moeten goed luisteren, de belangrijkste punten uit de zegen opschrijven en die vaak herlezen – terugdenken aan wat de Heer heeft gezegd, en geloof oefenen.' Ook al is het gepast om in tijden van nood om een zegen te vragen, toch moeten wij in een korte periode niet herhaaldelijk om een zegen vragen, of net zo lang aan verschillende priesterschapsdraggers een zegen vragen tot we te horen krijgen wat we graag willen horen.

God wil ons graag zegenen (zie Leer en Verbonden 41:1). De profeet Joseph Smith heeft ons geleerd: 'Onze Hemelse Vader is ruimer in zijn opvattingen en onbegrensd in zijn barmhartigheden en zegeningen dan wij willen geloven of ontvangen. (...) Hij wil dat zijn kinderen Hem vragen. Hij zegt: "Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden"' (Leringen van de profeet Joseph Smith, blz. 232).

- *Hoe kunt u door priesterschapszegens beter uw zending in dit leven vervullen?* □

VOOR EN NA HET ONGEVAL

Tyler Wilkinson

Begin 1991 was ik betrokken bij een auto-ongeval waar ik bijna een volledige verlamming aan overhield. Ik heb sindsdien veel tijd gehad om een vergelijking te trekken tussen mijn leven vóór dat ongeval en mijn huidige leven. Er zijn bepaalde overeenkomsten, maar toch ook veel verschillen.

Voor mijn ongeval dacht ik dat ik mij moest vervolmaken op de vier grote terreinen van het leven, die in volgorde van belangrijkheid waren: (1) lichamelijke conditie, (2) mentale vermogens, (3) geestelijkheid en (4) emotionele evenwichtigheid.

De volgorde van belangrijkheid van die vier gebieden van mijn leven is op het ogenblik wel anders.

Voor het ongeval zag ik het le-

ven vanuit het perspectief van een 18-jarige sportman die dacht dat hij alles wist. Hoewel ik in een godsdienstig gezin ben opgegroeid en ik mij goed voelde over mijn geloofsovertuiging, was spiritualiteit voor mij niet het belangrijkste; fysieke kracht, snelheid en goede reflexen waren toen voor mij belangrijker dan godsdienst of school. Ik vond dat naar school gaan gewoon nodig was om voor sporten in aanmerking te kunnen komen.

Hoewel ik op school vrij goed presteerde, besteedde ik toch meer tijd aan het trainen voor de voetbal- of de honkbalploeg dan aan het voorbereiden van een proefwerk of het uitvoeren van een lesopdracht. Ik had belangrijke godsdienstige en studiedoelen, maar die kwamen na mijn sportieve ambities. Het ongeval en de ervaringen die ik daarna gehad heb, hebben me geholpen om beter te begrijpen wat echt belangrijk is.

Na 16 februari 1991, de dag waarop ik in slaap viel in mijn auto, heb ik de gelegenheid gekregen om het leven vanuit een heel ander oogpunt te bekijken. Ik heb heel wat tijd gehad om na te denken over mijn prioriteiten en om die aan te passen. Ik houd nog altijd van sporten en ik geloof dat het ie-

mand kan helpen bij de ontwikkeling van zijn persoonlijkheid. Maar dat is niet meer het belangrijkste in mijn leven. Ik beseef nu dat mijn godsdienst, mijn familie en mijn vrienden de bron zijn van mijn geluk, en niet de overwinningen in sportwedstrijden.

Mijn verstand is het belangrijkste goed dat ik ontvang en heb en ik beseef dat ik het moet trainen zoals ik bij het sporten mijn benen en longen trainde. Ik ben dankbaar dat ik aan de universiteit kan studeren en kennis opdoen. Mijn fysieke activiteit is dan wel verminderd, maar op mentaal en geestelijk vlak heb ik mijn ontwikkeling wel opgevoerd.

Ik beseef nu dat het verkrijgen van kennis en het ontwikkelen van spiritualiteit nooit ophoudt en ik geloof dat mijn nieuwe prioriteiten mij nu helpen om die hoge doelen te bereiken.

Niet veel mensen krijgen de gelegenheid om hun leven vanuit twee totaal verschillende oogpunten te beleven. Ik ben dankbaar dat ik die gelegenheid wel gekregen heb. Ze heeft mij geholpen om mijn spiritualiteit, verstandelijke vermogens, emotionele evenwichtigheid en fysieke conditie in de juiste volgorde van belangrijkheid te plaatsen. □

HOE KAN IK DE INFLUISTERINGEN VAN DE GEEST ONDSCHIEDEN VAN MIJN EIGEN GEDACHTEN?

'Ik heb lange tijd gebeden over een probleem en ben niet zeker of ik een antwoord ontvangen heb. Hoe kan ik de influisteringen van de Geest onderscheiden van mijn eigen gedachten en gevoelens van hoop of angst?'

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD:

Die vraag komt ons bekend voor. Je knielt aan je bed en bidt om iets dat je werkelijk bezighoudt. Je stort je hart uit voor de Heer, beëindigt je gebed en wacht op een antwoord. Allerlei gedachten komen in je op. Zijn die gedachten dan inspiratie of gewoon eigen inbeeldingen?

Wees ten eerste niet zo bang voor je eigen gedachten of gevoelens van hoop en vrees. Als je je probleem zorgvuldig en eerlijk overdacht hebt, zullen je gedachten de basis vormen van de beslissing die je ter bevestiging aan de Heer kunt voorleggen. En als je leeft volgens de geboden en zoals je Hemelse Vader dat van je verwacht, maakt jouw beslissing een goede kans om de juiste te zijn.

Je gevoelens van hoop en vrees zijn moeilijker te beoordelen, omdat zij te maken hebben met de gevoelswereld, die geestelijk inzicht kan nabootsen. Je gevoelens van hoop kunnen gerechtvaardigd zijn en je angstgevoelens gegrond, of zij kunnen zelfzuchtig en vernietigend zijn. Probeer, wanneer er gevoelens meespelen, vast te stellen welke gevoelens je beslissingen mee

beïnvloeden. Bespreek die gevoelens met de Heer. Door dat te doen, plaats je je beslissing in een ruimer perspectief en open je je hart en verstand voor andere mogelijkheden.

Maar hoe zit het dan met gedachten en gevoelens die je krijgt *nadat* je de dingen onderzocht hebt en erover gebeden? Waarschijnlijk zijn het echte geestelijke inzichten – maar ze *kunnen* nog altijd van jezelf afkomstig zijn.

Eerlijk gezegd is het verschil niet altijd gemakkelijk te onderscheiden. Zoals bij alle vaardigheden het geval is, vereist het herkennen van de influisteringen van de Geest veel tijd en werk. Het lijkt een beetje op het leren van een taal. Je kunt enkele woorden en zinnen verstaan na de eerste les, maar door ervaring zal je heel wat meer leren.

Een manier om na te gaan waar je inspiratie vandaan komt, is om de raad die in Moroni 7:13 staat, op te volgen:

'Doch ziet, wat van God is, nodigt steeds uit en spoort voortdurend aan om het goede te doen; daarom is alles, wat uitnodigt en aanspoort om het goede te doen, en om God lief te hebben, en Hem te dienen, door God ingegeven.'

Onderzoek de influisteringen die je krijgt zorgvuldig. Stemmen ze overeen met de Schriften en de leerstellingen van de kerk? Brengen ze je nader tot je Hemelse Vader? Zorgen ze ervoor dat je je vrienden en familieleden wilt helpen? Of bestaat er enig gevaar dat er lichamelijke, geestelijke of andere schade berokkend wordt?

Maar, zul je misschien vragen, als je nou eens moet kiezen tussen twee zaken die allebei 'uitnodigen om het goede te doen'? Je moet beseffen dat hoewel *beide* alternatieven goed zijn, misschien geen van de twee goed voor *jou* is, of dat ze allebei goed zijn en dat jij gewoon moet kiezen welke van de twee *jij* wilt. Het is best mogelijk dat de beslissing niet echt belangrijk is voor je leven en dat je geen goddelijke bevestiging nodig hebt.

Houd bij je beslissing rekening met je eigen onderzoek en met de influisteringen die je ontvangen hebt; leg die beslissing dan voor aan de Heer. Als jouw beslissing de juiste is, zul je je er goed over voelen; als ze dat niet is, zul je dat gevoel niet hebben (zie Leer en Verbonden 9:7–9).

Natuurlijk zal niemand je precies kunnen vertellen wat je *zult* voelen wanneer de Geest op *jou* inwerkt. Sommige lezers die op de vraag een antwoord geven, spreken van een brandend gevoel in de borst – anderen over een rustig, vredig gevoel. Je *zult* door eigen ondervinding moeten leren hoe

de influisteringen van de Geest jou beïnvloeden.

Denk er ook aan dat de Heer je gebeden niet altijd onmiddellijk beantwoordt. Soms krijg je pas een antwoord nadat jij er zelf jaren op gestudeerd en over nagedacht hebt. Soms laat Hij je het probleem zelf oplossen zodat je erdoor kunt groeien. Op zulke ogenblikken moet je doen wat je zelf het beste vindt, en om leiding blijven vragen.

Als je vindt dat je naar de ingevingen van de Geest gehandeld hebt, begin dan niet te twifelen omdat het resultaat niet precies uitvalt zoals je gehoopt had. Dat betekent nog niet dat je de Geest verkeerd begrepen hebt. Als je dat resultaat verder gaat bestuderen, zul je waarschijnlijk merken dat je naar groter zegeningen geleid werd dan die welke je aanvankelijk had gehoopt te krijgen. Hoe meer je de Geest volgt, hoe beter je zijn leiding zult kunnen onderscheiden.

ANTWOORDEN VAN JONGE LEZERS:

Er zijn veel ogenblikken in mijn leven geweest dat ik dacht dat ik geen antwoord ontvangen had op een vraag die ik aan mijn Hemelse Vader had voorgelegd. Maar eigenlijk had ik wel een antwoord gekregen. Alleen was het niet het antwoord dat ik verwacht of gewild had, en daarom had ik het niet aanvaard. We moeten bereid zijn om de wil van God te aanvaarden en onze eigen wil niet doordrukken.

Bovendien moeten we beseffen dat onze Hemelse Vader ons geen antwoord geeft op ons probleem als wij er

geen moeite voor doen. We moeten zelf tot onze eigen rechtvaardige beslissing komen, die dan aan onze Hemelse Vader voorleggen en bidden dat Hij onze beslissing zal zegenen.

Katiuska Gutierrez Marinado
Wijk Capitán Avalos
Ring Santiago Gran Avenida (Chili)

De Geest spreekt met een stille, zachte stem in ons hart en ons verstand – we kunnen die niet altijd horen met onze oren. Wanneer we inspiratie zoeken, moeten we aandacht hebben voor gedachten en gevoelens die bij ons opkomen. De algemene indruk is er een van vrede en van zekerheid.

We moeten bedenken dat als de gedachte goed is en ons aanspoort om het goede te doen, zij van God afkomstig is en we er goed aan doen die na te volgen (zie Moroni 7:13–14).

Wilson F. da Silva (19)
Wijk Fazendinha
Ring Portão Curitiba
(Brazilië)

De jongeren van de jonge-alleenstaandengroep van onze wijk hebben de vraag eerst individueel beantwoord, en daarna deze samenvatting gemaakt.

Wij zijn het erover eens dat als wij onze Hemelse Vader benaderen op een twijfelende manier, elk antwoord dat wij krijgen even onduidelijk voor ons kan zijn. We weten dat Hij naar onze gebeden luistert en het beste met ons voorheeft, maar het helpt ons wel om

het doel van ons eigen gebed duidelijk in onze gedachten te formuleren.

Volgens de Schriften kan onze Hemelse Vader onze gebeden positief ('gij zult voelen dat het juist is') of negatief beantwoorden ('een verdoving van gedachten').

Op andere ogenblikken komt het antwoord misschien niet onmiddellijk. De reden daarvoor is dan niet dat onze Hemelse Vader ons vergeten is, maar dat Hij weet wat het gepaste ogenblik is om het antwoord te openbaren. Ondertussen handelen we op basis van ons eigen inzicht, proberen we te doen wat goed is en nemen we hopelijk de juiste beslissingen.

Ten slotte geloven wij dat er een verband bestaat tussen geloof en openbaring, namelijk dat de macht op persoonlijke openbaring toeneemt naargelang ons geloof toeneemt. We worden zoals Nephi, die 'door de Geest geleid werd, van tevoren niet wetende, wat [hij] moest doen' (1 Nephi 4:6).

Jonge-alleenstaanden
Wijk Villa Alemena
Ring Villa Alemena (Chili)

Voordat ik de Heer om een antwoord bid, zorg ik er eerst voor dat mijn verzoek een goed verzoek is. Daarna bereid ik mezelf voor door vasten en gebed. Natuurlijk moet ik de intelligentie gebruiken die de Heer mij gegeven heeft om zelf een oplossing te vinden. Pas op dat ogenblik zoek ik een bevestiging. Het antwoord kan rechtstreeks door de Heilige Geest komen of eventueel via iemand anders die de Heer als werktuig uitgekozen heeft. Ik

weet wanneer de oplossing van mijn Hemelse Vader afkomstig is omdat al het goede van Hem afkomstig is, en Hij mij altijd zal helpen als ik getrouw ben en toon dat ik zijn leiding waardig ben.

Anna-Louise Fleckinger
Gemeente Colmar
Ring Nancy (Frankrijk)

Je kunt je voorbereiden om de influisteringen van de Geest te ontvangen door toespraken te houden en je getuigenis te geven in de kerk. Hoe vaker je je getuigenis geeft, des te gevoeliger je wordt voor de influisteringen van de Geest.

Sergei Oudman (18)
Gemeente Leeuwarden
Ring Apeldoorn

Om een goed ingenieur te worden moet iemand de juiste opleiding volgen, de juiste boeken en tijdschriften daarover lezen, examens afleggen en aan alle andere noodzakelijke voorwaarden voldoen. Hij moet de nodige professionele contacten leggen en luisteren naar het advies van meer ervaren collega's. Hij moet geloven in zijn eigen mogelijkheden en in een macht die hoger is dan hemzelf.

Er zijn bepaalde dingen die wij als heiligen der laatste dagen moeten weten om onszelf als geestkinderen van God te ontwikkelen. Wij hebben scholing nodig: de organisatie van de kerk. Wij dienen de juiste boeken te

lezen: de Schriften. Wij dienen raad van meer ervaren broeders en zusters aan te nemen, vooral van onze leiders. We moeten geloven in onze Hemelse Vader en erop leren te vertrouwen dat ons geloof alle wereldse druk zal kunnen weerstaan.

Wanneer wij dagelijks alles in praktijk brengen wat wij leren, zullen we een betere relatie ontwikkelen met God. Telkens als we met onze Hemelse Vader spreken, kunnen we erop vertrouwen dat de inspiratie van de Geest aanwezig is en ons helpt om het eeuwige te onderscheiden van het stoffelijke.

Aileen Tandan
Gemeente Taft
District Surigao
(Filipijnen)

Ik weet dat we door de Geest geïnspireerd kunnen worden als we ernaar streven in harmonie met het evangelie van Jezus Christus te leven. Door dagelijks de Schriften te bestuderen, ontving ik leiding in mijn leven. Mijn gedachten en verlangens stemmen dan vaker overeen met de inspiratie van de Geest.

Iedere dag is een nieuwe dag, en ik maak steeds meer vooruitgang.

Guillermo Calvo
Wijk Hospitalet
Ring Barcelona (Spanje)

We dienen de waarschuwing van de Heer indachtig te zijn: 'gebruik bij uw

bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden.

'Wordt hun dan niet gelijk, want [God] uw Vader weet wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt' (Matteüs 6:7-8; cursivering toegevoegd).

Kim O-sik
Wijk Shin Jeong
Ring Pusan (Korea)

Ok jij kunt van de vraag-en-antwoord-rubriek een succes maken door de onderstaande vraag te beantwoorden. Je moet je antwoord sturen voor 1 januari 1995 naar

QUESTIONS AND ANSWERS,
International Magazines,
50 East North Temple,
Salt Lake City, Utah 84150, USA.

Vermeld daarbij je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district.

Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen); de antwoorden worden vertaald. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf. Die wordt niet teruggestuurd. Als je antwoord heel persoonlijk is, kan je vragen om anoniem te blijven. Niet alle antwoorden kunnen gepubliceerd worden.

VRAAG: Mijn vriendin en ik kijken graag naar soap opera's op de televisie. Sommigen van onze jongverouwenleidsters geven ons de raad daar niet naar te kijken. Is er werkelijk iets verkeerd aan soap opera's? □

HET EVANGELIE BELEVEN IN EEN WERELDKERK

Boven: *VERTROUWD RAKEN MET DE SCHRIFTEN*; aardewerk,
door Taichi Aoba, Saijo-shi (Japan).

Rechts: *YOLANDA, DAPPERE MOEDER IN ZION*; kleurpotlood op papier,
door Sheri Lynn Boyer Doty, Salt Lake City.

De meer dan 500 kunstzinnige heiligen der laatste dagen die in 1994 hadden deelgenomen aan de derde internationale wedstrijd voor beeldende kunsten – een wedstrijd gesponsord door het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst – hadden onder meer gebruik gemaakt van verf, hout, steen, klei, metaal, papier en rotan.

Heiligen der laatste dagen over de hele wereld waren uitgenodigd om hun geloof en hun toewijding aan het evangelie in beeldende kunst tot uitdrukking te brengen. De kunstenaars, zowel professionele als amateurs, hebben getracht het wedstrijdthema 'Het evangelie beleven in een wereldkerk' vanuit hun uiteenlopende culturele achtergrond tot uitdrukking te brengen.

Uitgaande van dit thema hebben zij tal van onderwerpen uitgebeeld die met het evangelie te maken hebben, zoals eenheid in het gezin, tiende, zendingswerk, schriftstudie, tempelwerk, familiegeschiedenis en het eeuwige gezin.

Van de 500 inzendingen werden er 200 geselecteerd om het afgelopen voorjaar en zomer in het museum tentoongesteld te worden. Een aantal van die kunstwerken is aangekocht voor de permanente verzameling van het museum. Alleen giften werden daarvoor gebruikt, geen andere financiële middelen van de kerk.

Voorbeelden van de tentoongestelde kunstwerken zijn te zien op de volgende bladzijden.

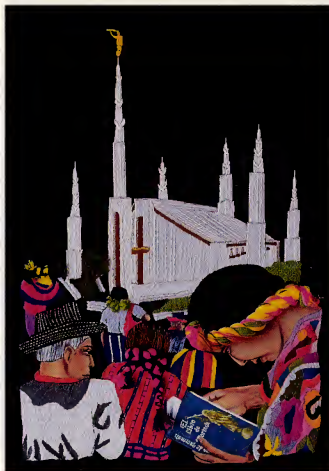

Links: DE SCHOONHEID VAN
DE SEOUL-TEMPEL;
kristal, door Yu-Seon Kim,
Seoul (Korea).

Rechts: HEILIGE
VERORDENINGEN;
gedreven en gekleurd metaal,
door Ana Maria Mirand de Oliveira,
Peixinhos-Olinda (Brazilië).

Uiterst rechts: DE LAMANIETEN
BLOEIEN ALS EEN NARCIS
IN DE WOESTIJN;
borduurwerk en olieverf,
door Maris Gladis Barrientos
de Monterroso, Guatemala-Stad.

GEROEPEN OM TE DIENEN; schilderij in acrylverf,
door Carlos Matamoros M., West Valley City (Utah).

Links: VERLICHTING;
olieverfschilderij,
door Bernardo M. Gray,
Baguio City (Filipijnen).

Rechts: DEZE ZEVEN
WAARDEN: SCHAT VAN
LICHT EN WAARHEID;
pasteltekening,
door Linda W. Geisler,
Amerikaanse luchtmachtbasis,
Fairchild (Washington).

EEN GELUKKIG GEZIN VAN ZES
VERZEGELD VOOR TIJD EN
EEUWIGHEID;
gegraveerd opaal,
door Agrippa Ndongwe,
Mutare (Zimbabwe).

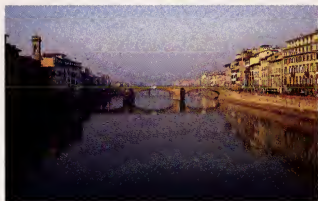
Links: EENHEID IN AANBIDDING;
olieverfschilderij,
door Bernadette Bernal Perez,
San Leandro (Californië).

Rechts: WIJ ZIJN DE WERELD;
olieverfschilderij, door Eiko Fujiyama,
Sakakibara-machi (Japan).

HET HART VAN EEN KIND TOT
HAAR VOORoudERS WENDEN;
textielgroep,
door Margery Sorenson Cannon,
Salt Lake City. □

EEN GRONDSLAG VAN GELOOF

DeAnne Walker

Eeuwenlang heeft het prachtige landschap van Midden-Italië schilders, beeldhouwers, schrijvers, musici en dichters geïnspireerd. Zo ver het oog reikt zijn de golvende heuvels en velden getooid met wijngaarden, parasolsparren, cipressen en olijfbomen. Het staat buiten kijf dat de Schepper hier werkelijk een van zijn fraaiste meesterwerken heeft geschapen.

Met de jaren hebben zich kleine veranderingen voorgedaan in het idyllische decor – autowegen hebben het serene landschap opgedeeld en machines hebben de plaats ingenomen van de dieren op het veld. Nog ingrijpender echter dan de veranderingen in het landschap zijn de veranderingen

in het leven van de mensen hier die de volheid van het evangelie van Jezus Christus hebben aangenomen. Sinds 1966, toen ouderling Ezra Taft Benson Italië opnieuw toewijde aan de verkondiging van het evangelie, zijn honderden standvastige mensen in dit deel van het land lid geworden van de kerk. De omvang van die groei werd onlangs duidelijk toen het district Florence (Italië), dat halverwege Rome en Milaan lag en zich van kust tot kust uitstrekte in Midden-Italië, gereorganiseerd werd tot drie afzonderlijke districten – Pisa, Florence en Rimini. Tezamen tellen deze drie districten 14 gemeenten en 1290 leden van de kerk.

Uit deze groep pioniers zijn veel getrouwe leden voortgekomen. Hun geloof draagt bij tot de unieke schoonheid van dit deel van de wereld.

EEN STIL VOORBEELD

'Ik voelde me zoals Nephi [zich moet hebben gevoeld] voordat hij de

boodschap van de Heer kende', vertelt Roberto Asioli, de president van het District Rimini. 'Ik leefde wel een rechtschapen leven voordat ik over het evangelie hoorde, maar ik woonde in een toeristische plaats met veel uitgaansmogelijkheden en discotheken, niet echt een plaats die uitnodigt tot spiritualiteit.' Broeder Asioli werkte zelfs in een discotheek toen hij, in 1981, voor het eerst de zendingen ontmoette. Hij was een ontmoedigde jongeman die een erg droevige periode in zijn leven moest zien door te komen. Zijn vrouw, Loretta, had onlangs een baby verloren en lag in het ziekenhuis.

Roberto was alleen thuis toen er aan de deur werd geklopt. 'Ik keek uit het raam en zag de ouderlingen daar staan. Ik was zo terneergeslagen – ik was gewoon niet in de stemming om naar hen te luisteren. Vandaar dat ik de deur niet opendeed.'

Maar de volgende avond werd er weer rond die tijd aan de deur geklopt. 'Deze keer deed ik de deur wel open en liet ik de zendingen binnenkomen.

President Roberto Asioli (links) heeft het District Florence drie jaar geleid en is nu werkzaam als president van het pas georganiseerde District Rimini. Boven: De Arno weerspiegelt de unieke schoonheid van Florence.

Geheel bovenaan: Het gezin Asiola: Loretta, Matteo, Roberto en Alice. Boven: President Asiola begroet Vittorio Favaretto, een lid van de Gemeente Florence.

We begonnen te praten en ik voelde onmiddellijk de invloed van hun geest. Ik had er geen moeite mee om hun getuigenis te aanvaarden – het was voor mij precies de juiste tijd om de boodschap van het evangelie te horen.’

Toen Roberto meer over het evangelie leerde, was zijn grootste verlangen om zijn vrouw te vertellen dat hij zich wilde laten dopen. Maar haar reactie was anders dan hij had gehoopt – ze had er geen belangstelling voor en was niet blij met zijn pas gevonden godsdienst. Roberto was teleurgesteld en maakte er zich zorgen over dat hij het evangelie zou aanvaarden en zich zou laten dopen en zijn vrouw niet. Hij bad dat Loretta ook dezelfde geest en hetzelfde geluk mocht herkennen die hij had gevonden, en hij dacht eraan om zijn doop uit te stellen tot zij dezelfde mening was toegedaan.

‘Toen ik met de ouderlingen sprak

over mijn bezorgdheid voor mijn vrouw, gaven ze mij een priesterschapszegen met een belofte van de Heer, aldus Roberto. ‘Ze zeiden: “Als jij je laat dopen, laat je de Heer jouw geloof zien, en Hij zal je nooit in de steek laten. Je zult je vrouw bekeren.”’

Roberto bleef dus verder het evangelie onderzoeken. Altijd wanneer de ouderlingen bij hen thuis kwamen, trok Loretta zich terug in de keuken. Daar bleef ze tot zij weg waren. ‘Gedurende die tijd was zij volledig van mij gescheiden’, aldus Roberto. ‘Ik vond het bijzonder moeilijk te overwegen lid te worden van de kerk – met de gedachte dat zij altijd “in de keuken zou blijven”! Dat was heel erg moeilijk! Maar ik herinnerde me dat de ouderlingen tegen mij hadden gezegd: “De Heer zal je nooit in de steek laten.”’

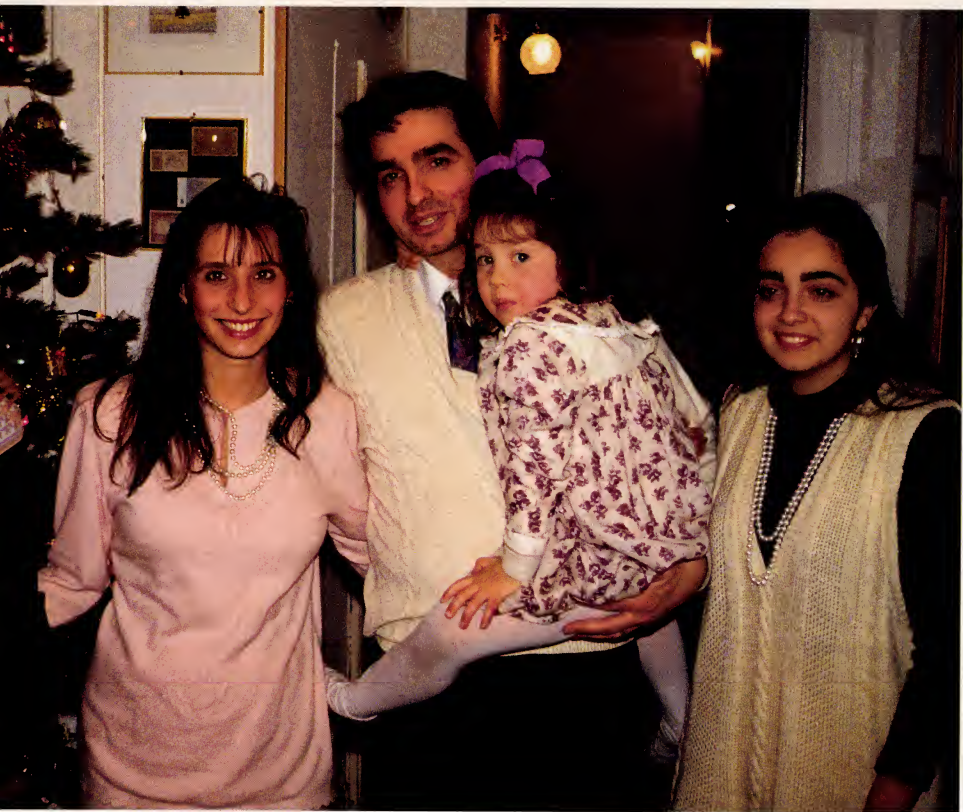
Twintig dagen nadat de ouderlingen bij hem hadden aangeklopt, werd Roberto Asiola gedoopt. Hij was een van de eerste leden van de kerk in Rimini. Hij wist dat hij op een keerpunt stond – hij moest een aantal beslissingen nemen. Wat moest hij met zijn werk bij de disco? Wat kon hij doen om zijn vrouw deelgenoot te maken van zijn vreugde over het evangelie? Hij besloot ontslag te nemen bij de disco en zijn energie te gebruiken om het evangelie na te leven zoals het hoorde.

En Loretta keek toe. Ze keek toe toen hij met een nieuwe baan begon, die niet erg veel zekerheid bood. Ze keek toe toen hij die baan kwijtraakte

en een eigen zaak begon. Ze keek toe hoe hij, op heel koude zondagochtenden, vroeg opstond en op zijn bromfiets naar de kerk ging, terwijl hij haar nooit probeerde te dwingen met hem mee te gaan. Ze keek toe wanneer hij de Schriften bestudeerde. En ze keek toe hoe hij, elke avond, alleen bad naast zijn bed.

En ze praatten. Hun gesprekken gingen eerst niet over de kerk of over de lessen van de zendelingen – ze praatten over hun leven, over hun huwelijk.

Loretta herinnert zich: 'Ik begon te beseffen dat de kerk en de boodschap van het evangelie erg belangrijk waren voor Roberto. Ik besepte dat ik daar niet onverschillig tegenover kon staan – ik ben zijn vrouw! Ik moest meer over het evangelie leren, dus ik begon het Boek van Mormon te lezen.' Roberto doopte Loretta slechts twee maanden na zijn eigen doop.

Anderen keken ook toe. De eerste keer dat Roberto bij een familiediner weigerde wijn te drinken, conclu-

deerde Loretta's vader: 'Hij is echt gek geworden!' Maar hun families keken toe hoe Roberto en Loretta een nieuwe en mooie manier van leven aanvaardden. Ze zagen dat deze nieuwe godsdienst niet zo iets was als mooie kleren die ze alleen op zondag droegen – maar een godsdienst die ze iedere dag van hun leven leefden. Ze keken toe wanneer zij samen baden voor de maaltijd.

'In het begin was het erg moeilijk om de muur van vooroordeel bij Loretta's en mijn ouders te doorbreken,' zegt

Alberto Sottili beschouwt zijn gezin als een van zijn grootste schatten.

Van links naar rechts: Silvia, Maria Teresa, Alberto, Sara en Simona.

Roberto, 'maar nu vinden ze ons lidmaatschap van de kerk prima.'

En nog iemand keek toe uit de verte. 'Mijn broer sloeg altijd acht op mijn doen en laten,' aldus Roberto. Ik heb hem nooit gezegd dat hij zijn kerk

Broeder Sottili leerde al op zijn veertiende sieraden maken. Zijn werkplaats en winkel liggen niet ver van zijn woning in Florence.

moest verlaten en naar mijn kerk moest komen. Ik gaf alleen maar om hem en hield van hem. Acht jaar geleden heb ik hem een exemplaar van het Boek van Mormon gegeven en hem laten kennismaken met de zendelingen. Drie jaar geleden heb ik hem gedoopt.'

Sinds het echtpaar Asioli lid werd van de kerk, is hun gezin uitgebreid. Ze hebben drie kinderen: Matteo (11), Alice (7) en Thomas, die vorig jaar in mei is geboren. De kerk is intussen ook gegroeid. Toen Roberto Asioli dertien jaar geleden gemeentepresident werd, waren er maar tien mensen in de Ge-

meente Rimini; nu zijn er meer dan 90 leden.

Drie jaar – van april 1991 tot april 1994 – heeft president Asioli het oorspronkelijke District Florence geleid. In die roeping heeft hij heel wat tijd besteed aan het reizen naar de veertien gemeentes in zijn district, en vaak heeft hij de twee uur durende rit over bergwegen van Rimini naar Florence, het centrum van het district, gemaakt. In zijn huidige roeping is president Asioli nog steeds een voorbeeld voor de heiligen in het nieuwe District Rimini. De tijd en de inspanningen die het vervullen van zijn roepingen vereist, schijnen president Asioli niet te ontmoedigen: 'Mijn werkzaamheden voor de kerk vereisen heel wat planning en organisatie, maar ik groei. Iets dat gemakkelijk is, kan zeker het werk van de Heer niet zijn!'

Honderden leden van de kerk zijn geraakt door de liefde en toewijding van Roberto en Loretta Asioli, maar misschien zijn er nog meer die hun stille voorbeeld hebben opgemerkt – en die toekijken.

OMRINGD DOOR SCHOONHEID

Alberto Sottili is zilversmid. Hij herkent en koestert mooie dingen. Elke dag maakt hij, in zijn winkel in Florence, sieraden – prachtige halskettingen, oorbellen en broches. Maar hij is bescheiden over zijn vaardigheden. 'Mijn winkel is heel eenvoudig – het

is eigenlijk gewoon een laboratorium', zegt hij. 'Ik had altijd musicus willen worden, maar ik had niet genoeg geld. Dus ging ik, toen ik veertien was, 's zomers werken. Zo leerde ik sieraden maken.'

Drie jaar later, op een moment waarop zijn leven erg ongeregeld leek en hij op zoek was naar leiding, hoorde Alberto iets dat hem vrede en schoonheid bracht. 'God houdt van jou', verzekerde een familielid, dat lid was van de kerk, hem. Alberto was zo onder de indruk van die eenvoudige uitspraak dat hij erin toestemde om samen te knielen en te bidden. 'Ik voelde een ongelooflijke vrede van binnen na ons gebed, en ik had het gevoel dat ik meer over deze kerk te weten moest komen.'

Toen de ouderlingen Alberto in 1974 het evangelie begonnen te onderwijzen, vertelden ze hem over Joseph Smith, het woord van wijsheid en het doel van het leven. 'Wat mij zo trof, terwijl ik naar hen luisterde, was het feit dat de opvattingen van de zendingen mij al zo bekend voorkwamen', aldus Alberto. Een maand later liet Alberto zich dopen.

Nu – twintig jaar later – wordt Alberto's leven nog steeds door schoonheid omringd. Jarenlang was hij als vader alleen met zijn twee oudste dochters, Simona en Silvia. Toen ze 12 en 11 jaar waren, ontmoette hij zijn huidige vrouw, Maria Teresa. Ze trouwden in de Zwitserse tempel en hebben nu nog twee lieflijke dochters, Sara (6)

en Denise Gloria (1). De twee oudste meisjes – nu 19 en 18 – hebben een sterk getuigenis van het evangelie, en beiden koesteren ze het verlangen om op zending te gaan. Simona zegt: 'Ik ben de persoon die ik ben dankzij het evangelie. Het evangelie beïnvloedt mij elke dag van mijn leven. Ook al is het soms moeilijk, ik vind dat het evangelie me kracht geeft en me vrij maakt.'

Silvia treedt in de artistieke voetstappen van haar vader, want ze studeert schilder- en beeldhouwkunst. Ze treedt ook in zijn geestelijke voetstappen, zoals blijkt uit haar getuigenis: 'Ik ben zo dankbaar voor mijn vader – dankzij hem ben ik lid van de kerk geworden. Vaak denken mensen in de wereld dat ze de vrijheid hebben om te doen wat ze willen. Maar ik denk dat gehoorzaamheid aan de wetten van het evangelie het enige is dat ons werkelijk vrij maakt van de last van de slechte dingen in de wereld. Voor mij betekent het evangelie kracht en hulp, en het is alles in mijn leven. Het belangrijkste dat ik weet is dat God van mij houdt en naar me luistert.'

In Florence, de Italiaanse stad die bekend staat om haar prachtige schatten, spreekt Alberto Sottili over zijn eigen kostbare schatten: 'Ik denk dat alles wat goed is, van God komt. Om ons gezin bij elkaar te houden moeten we werken, bidden, gezinsavond houden. We moeten het kwaad uit ons huis houden.'

Maria Teresa is het daarmee eens: 'Ik kan me mijn leven niet voorstellen zonder het evangelie. Het evangelie is mijn leven!'

'EEN VREEMDE GODSDIENST'

Toen Dr. Luca Ceccherini-Nelli in 1979 Barbara Muller ontmoette in Washington D. C., had hij er geen idee van hoezeer dat zijn leven zou veranderen. Hij was op dat ogenblik in de Verenigde Staten voor medisch onderzoek aan het National Institute of Health naar het AIDS-virus. Zij werkte toen als ingenieur in het Amerikaanse ministerie voor energie.

Ze leerden elkaar kennen door wederzijdse vrienden, en kenden elkaar nog maar heel kort toen ze een ongevoond gesprek hadden over godsdienst. Nadat ze een paar leden van een andere godsdienstige organisatie hadden gadeslagen, had Barbara opgemerkt: 'Er zijn beslist heel vreemde godsdiensten op aarde.'

Luca, die niet wist dat Barbara onlangs lid geworden was van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, antwoordde daarop: 'Nou, ik ken een godsdienst die nog vreemder is dan deze, de mormonen!' Na een lange stilte durfde Barbara eindelijk te vragen waarom hij vond dat de mormonen zo vreemd waren.

'Nou, omdat ze anders zijn dan wij. Ze zien er aardig uit. Ze zijn altijd pienter. Maar strenger, standvastiger,' zei Luca.

Ze liepen verder totdat Barbara opnieuw de stilte verbrak. 'Ik ben mormoonse,' zei ze, 'en mijn kinderen zullen als mormonen worden opgevoed.'

Ze zagen elkaar nog maar één keer voordat hun loopbaan hen naar verschillende werelddelen riep, en ze verloren het contact.

'Maar ze had indruk op me gemaakt,' aldus Luca. 'Ze was op de een of andere manier anders dan andere mensen die ik had ontmoet. Ik kon ons korte gesprek over de mormonen maar niet vergeten. Ik ben in Pisa geboren en opgevoed, ik had de mormoonse zendelingen daar wel eens gezien, maar ik had nooit voldoende belangstelling gehad om met hen te praten. Aangezien ik toen dichtbij de Washington-tempel woonde, besloot ik het bezoekerscentrum daar eens binnen te stappen om meer over die "vreemde" godsdienst te weten te komen.'

'Ik vroeg om bezoek van de zendelingen zodat ik meer over de kerk kon leren, en – om een lang verhaal kort te maken – het leek me allemaal heel logisch. Ik aanvaardde al snel de uitdaging om me te laten dopen.'

Nadat hij verscheidene keren tevergeefs had geprobeerd in contact met Barbara te komen, belde Luca haar nog één keer op. 'Toen ze aan de telefoon kwam, zei ik: "Ik wilde je alleen maar uitnodigen bij mijn doop." Ze nam mijn uitnodiging aan, en twee weken later besloten we te trouwen.'

De volgende jaren waren niet ge-

Boven: De kinderen Ceccherini-Nelli thuis. **Rechts:** Het gezin Ceccherini-Nelli in Pisa. **Van links naar rechts:** Beatrice, Vittorio, Luca, Roberta en Barbara.

makkelijk voor het gezin Ceccherini-Nelli. Twee jaar na hun huwelijk, besloten ze in Italië te gaan wonen. Beiden zeiden ze hun baan op en ze hadden maar weinig geld toen ze naar Milaan verhuisden. Het was vaak ontmoedigend voor hen om geen begrip te krijgen van hun families, en voor Barbara om Italiaans te leren.

'Mijn ouders waren tegen mij, en haar ouders waren niet blij met haar beslissingen', vertelt Luca. 'Ze kwamen ons bezoeken en konden ons niet begrijpen. Mijn ouders konden mijn nieuwe godsdienst niet begrijpen en mijn besluit om een Amerikaanse te trouwen, en haar ouders konden ons besluit niet begrijpen om naar Italië te verhuizen.'

'De eerste drie jaren waren erg moeilijk', zegt Barbara. 'Maar we bleven bidden, en gingen onze eigen weg.'

Luca werd raadgever van de bisschop

in Milaan en nodigde zijn vader uit om naar de kerk te komen. 'Mijn vader zei dat hij zijn hele leven niet zoveel evangelie had ontvangen als op die dag. Hij zag in dat ik toegewijd was aan de kerk, en vanaf dat moment begon hij mijn beslissingen te aanvaarden.'

Luca en Barbara hebben nu drie kinderen: Beatrice (10), Roberta (8) en Vittorio (6). 'Luca's moeder heeft onze kinderen zien opgroeien, en haar gevoelens ten opzichte van ons zijn verzacht', aldus Barbara. 'Ze zei tegen mij dat onze kinderen zich beter gedragen, kalmer zijn en hun schoolwerk beter doen dan andere kinderen die ze kent. En ze herkent ook dat bijzondere samenhangsgevoel dat we in ons gezin hebben dankzij de leringen van het evangelie.'

Pisa is weer de woonplaats van Luca Ceccherini-Nelli en zijn gezin geworden. *Dokter Ceccherini-Nelli* is een gerespecteerd arts en hoogleraar medicijnen aan de Universiteit van Pisa. *Broeder Ceccherini-Nelli* is driemaal gemeentepresident geweest en wijdt nog steeds ontelbare uren aan zijn roeping in de kerk. Barbara Ceccherini-Nelli heeft – nadat ze elf jaar niet meer beroepsmatig werkzaam was geweest – tijd gevonden in haar drukke leven voor adviserende werkzaamheden ten behoeve van het Europese ruimtevaartprogramma. Maar *zuster Ceccherini-Nelli* is een toegewijde huisvrouw en moeder en vervult getrouw haar kerkelijke roeping.

Broeder Ceccherini-Nelli overpeinst hoe anders zijn leven zou zijn verlopen zonder de zegeningen van het evangelie. 'Er was een tijd dat ik werkelijk zo'n beetje verdwaald was, denk ik', zo vertelt hij. 'Ik was de hele tijd maar aan het werk en had voor mezelf een plekje opgebouwd waar niemand in kwam en dat eigenlijk maar koud en zinloos was. Maar toen kwam Barbara in mijn leven, en de kerk, en toen ging alles beter. We hebben het een paar jaren echt moeilijk gehad, maar met de voortdurende hulp van onze Hemelse Vader zijn we enorm gezegend.'

'Ik denk dat mijn leven veel materialistischer zou zijn geweest', zegt Barbara. 'Ik zou waarschijnlijk als een schip op zee zijn geweest, zonder een vaste bestemming. De kerk is heel bepalend in ons leven. Het maakt alles zoveel aangenamer!'

'IN ALLES GEZEGEND'

Zoals de families Asioli, Sottili en Ceccherini-Nelli zijn er nog honderden Italiaanse pioniers in Midden-Italië die ook getuigen van de schoonheid en de vreugde die het evangelie in hun leven heeft gebracht. Broeder Massimo LoMonaco van de Gemeente Pisa vat de gevoelens van vele heiligen der laatste dagen als volgt samen:

'Wij vinden dat ons gezin beter is voorbereid op de economische, politieke en sociale uitdagingen waarmee we kunnen worden geconfronteerd

dan onze vrienden die geen lid zijn van de kerk. We hebben een kostbaar geschenk, namelijk het evangelie van Jezus Christus dat ons de beginselen

van eerlijkheid en rechtvaardigheid onderwijst. We ondersteunen de wet, we betalen onze tiende en offervan, en we volgen de raad op van

onze kerkleiders. We weten dat we in alle dingen zullen worden gezegend, wanneer we de geboden van God opvolgen.' □

IK KWAM TOT HET BESEF DAT CHRISTUS VAN MIJ HIELD

Jessi Ramsey
ILLUSTRATOR: BRAD TEARE

Voor de meeste mensen ziet de kerk er wat anders uit dan voor mij. Waar ik woon, op een verafgelegen eiland in Alaska, bestaat de kerk slechts uit twee HLD-gezinnen. Wekelijks komen we een uur samen. We nemen dan van het avondmaal, luisteren naar toespraken en gebeden, en bespreken vragen. Mijn vader is de gemeentepresident en de zondagsdiensten worden om de beurt bij ons en bij het andere gezin thuis gehouden.

Aanvankelijk vond ik de kerk maar niets. Misschien was dat omdat ik het enige tienermeisje op het eiland ben dat naar de kerk gaat. Of misschien was het omdat ik de kerk niet echt begreep en er twijfels over had. Was de kerk waar? Gaf God om mij? En bovenal: Wat zou er met mij gebeuren als ik stierf?

Ik las enige tijd in het Boek van Mormon en leek er geen vorderingen in te maken. Satan was blijkbaar zijn uiterste best aan het doen om te verhinderen dat ik een getuigenis zou krijgen.

Op een dag kwam ik totaal overstuurd thuis van school.

Ik had mijn lunch vergeten en had ruzie gemaakt met mijn beste vriendin op school. Ik liep naar mijn kamer, liet mij op mijn bed vallen en begon te huilen.

Toen ik ophield met huilen, merkte ik dat mijn Schriften op mijn schrijftafel nog open lagen. Toen ik ze wilde wegbergen, viel mijn oog op een vers dat ik onderstreept had. Ik las in Leer en Verbonden 18:10–11: ‘Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen.

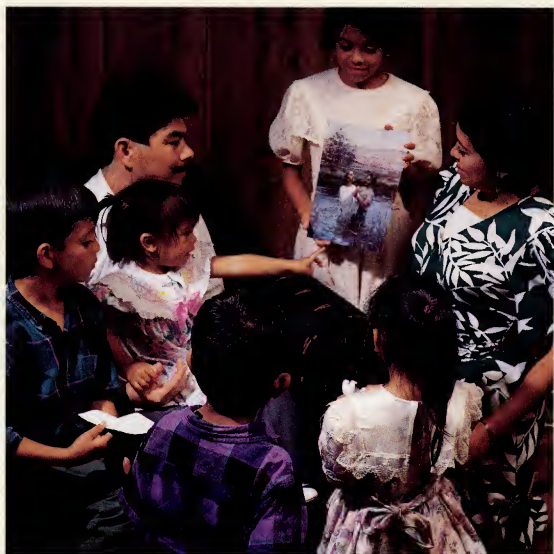
‘Want ziet, de Here, uw Verlosser, onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.’

Plotseling besepte ik dat Christus van mij hield en dat ik Hem beter wilde leren kennen. Ik had verwacht dat ik een getuigenis zonder meer zou ontvangen. Ik weet nu dat ik geen getuigenis van mijn ouders of grootouders, of van mijn broers of zusters zal krijgen. Ik moet zelf studeren, nadenken en bidden. En als ik mijn geloof oefen, zal de Heiland mij helpen, en zullen wij samen mijn getuigenis vinden. □

Rembrandt Harmensz. van Rijn (1606–1669), *Jeremia treurt om de vernietiging van Jeruzalem*

Jeremia had 40 jaar gewaarschuwd dat Jeruzalem vernietigd zou worden als haar inwoners zich niet bekeerden van hun afgoderij en verdorvenheden. Zijn profetieën gingen in vervulling toen de Chaldeeën de stad belegerden en de inwoners gevangelijk wegvoerden. Verdrietig schreef Jeremia over Jeruzalem: 'Haar tegenstanders hebben de overhand, haar vijanden zijn welgemoed, want de Here heeft haar in kommer gedompeld om haar menigvuldige overtredingen; haar jonge kinderen moesten in gevangenschap gaan, voor de tegenstander uit' (Klaagliederen 1:5). *Met dank aan het Rijksmuseum in Amsterdam.*

In 'Wat iedere ouderling – en ook iedere zuster – dient te weten' legt president Packer uit dat het Melchizedeks priesterschap 'goede mannen die begiftigd zijn, in staat stelt voor tijd en eeuwigheid hun nageslacht te presideren' (zie bladzijde 14).